

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΑΣΩΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΘΕΔΡΗΣ: Γ. Κ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Αριθ. Είσαγ. 75

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

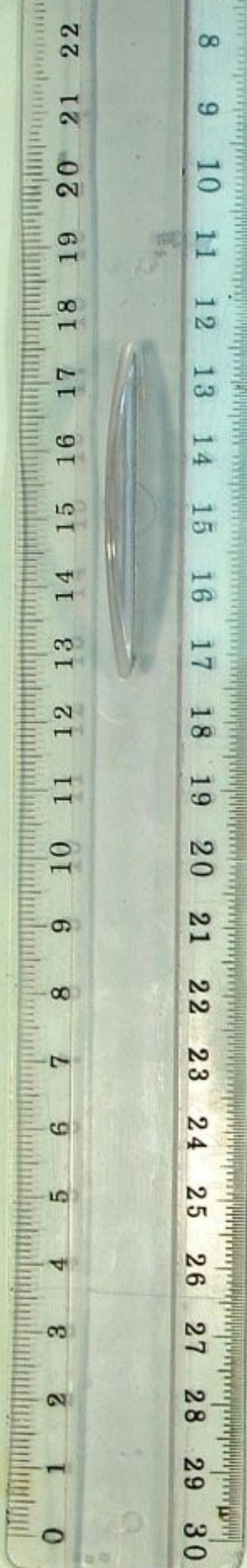
Συλλογή λαογραφικών υλικών

Έκ Μικρού Περιβολοντικού - Βελεστίνου
Μαρνούλας.

Οικονόμου Αικατερίνη

Γ' Φιλολογίανδρ.

71. έτος 1966-67

Περιεχόμενα.

Γενική άποψη του χωριού Μιυρός

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Tο Μιυρό Περιβολάνι εγκρίθηκε ως Κα
Μαρνισια. Οι κάτοικοι του έγιναν 525
και προσανατολίστηκαν στην αγροτική ζωή.
Είχαν περιουσιακό άνοιξη βούρα. Τα γενικά
έίχαν ολικά νεότερη, μετά τον
τόπο σεισμού του 1957. Οι κύριες ασχο-
λίες των κατοίκων ήταν η γεωρ-
γία και η κτηνοτροφία.

1. Κλέφτικα τραγούδια.

2. Σαρακατσάνικος άρρωστος
και γάμος.

3. Γέννησης.

4. Βλάχικο προζεύκιο και Βλάχικος
γάμος

5. Τραγούδια τραπέζιου.

Κλεψτικά

1. Τοῦ Γεώργου Μήσου

"Βασιλίως μοῦ μύρισε, τηρήτε ποῖος διαβαίνει,

ὁ Φόρρος Μήσος πέρασε, στά σιδίννευα μυγαίνει.

Στά σιδίννευα στήν Πρέβεζα, στά δόλια τα Μη-

τόλια

Γιώργιν μ' ρόι τι καὶ ἔρχεται, νάρθης νά πρα-

γιαννής,

Δέν μ' ἄρμα τό γυλά βουνά καὶ οἱ κρυοβρυ-

σῆλες,

δέν μ' ἄρμα αὐτές οἱ χαυργίωντες μὲν αὐτοί

οἱ περβούλιωτες.

Κι ὁ ἀλη-πασάς καὶ θύμωσε καὶ τὸν Τζαλάτην

λέτι.

Τζαλάτην τρόχα τό σπαθί τὸν κύρισσόρην νά
σφάζης

Κι δέ Γιώργος ἄκα τ' ἔκανε πολὺ χαμένά τὸν
μρότε

Τὸ παραδύρι πή δημεὶ ωἱ στήν αὖτις τανέρ-

τε

Παλάτης βρέ βραχύσινδα μοντά καὶ νά
βέ πιστεῖς

Γιά ἔδα πάνω στά βουνά μαζίνωρ φαί

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

6.

ΟΧΙΤΟΣ ΚΑΙ ΓΟΥΡΑ

Νά μετρηθού τό γένος τας και τήν πατ-
λιναρίδα τας...
(τιγιαλάτινος είναι ο σημείος).

2. Τὸν Γρόγγον Μήσιον

Τριανταφυλλίτες γένος ἀνοιζετε
μι ἀνδρία καὶ λατήστε
καὶ αἱ παύκεται βλαχωνία
εσά ταῦρα νὰ τηνθῆτε
Μᾶ, πύρων τὸν Κύρ-Γιώργην καὶ
αὐτὸν τὸν Γιώργο Μήσιον
εσά σιδηρενα τὸν παῖδεν
πηγάρα ναι κακότερ
Καλημέρα γενέν ψου
Καλῶς τουν τὸν Κύρ-Γιώργη
Γιώργη τοῦ τη λαγῆ ἄρμοτος
να ράμη να προσευνήσους;
Δέν μ' ἀρμαν γενέν μ' τὰ βουνά
μι αὔτες οἱ πρύτες βρύσες...—

3.

Τρία ποντίνια λάινσαν (η γηλά στην Αλβανία)
(η) Τὰ τρία ἄρδα - ἄρδα

Τρία ντουργένια ητσαντ

7.

τὰ τρία ἄρδα - ἄρδα

Τὸν Κυνεταρήν καὶ βάρσον

Τὸν καντιάν Κωνσταντίν.

Η μία τὸν παιρνεν εσό πόδι των

μι ἄλλη εγή καρδιά των

μαι νι τριτη νι φαρνατερη

τὸν παιρνεν εσό μαρτι.

Τὸν μαρτην Στέρριο ζέναζε,

εσὸν μαρτην Στέρρη λέτε:

Μαρμαρινα μ' γάρ πόλη κοντά βουνά

γηλά εσό περιβολή

ντουργένια να μη ρίζετε,

γριζιγγα μη χαλάζε,

κήν σάγ διαστετι νι κάνω κου

μι νι δόλια δάστηγη τεν

κι ἄλλα σάγ πετηνον νι λευκα τεν

μι νι δόλια νι δάστηγη τεν

κήν πήγε νές ευοιώθημα

νηγ είκαι λαβωγένος

να πήγε νηγ παντεύτημα,

πύρα καλη γιναίκα

Τήν πάδηα μάνω πεδερά

τήν λεωφην πηγ γιναίκα

μι αύρα τὰ διανοθήρα

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

τ' ἀποβραδίς κατέβεντα.

4. Τὸν Γκάργιου (ελέφην)

"Γαίρουν ν' ἀνθίσουν τὸν υπαδίον
μι οὐ φῆς βράχει χορτάρι
βραίνουν οἱ βλάχοι στὰ βουνά,
βραίνουν μι οἱ βλαχονώτες,
βραίνουν μι ταχύρρα πρόβατα
μὲ τὰ ἄρρητα κονδύνια
καὶ οἱ Γκάργιου μὲ δέν γαντζον,
σὲ μάνα μαραστή,
καὶ τὰ ποντικά σικυποδῶν
καὶ τὰ βουνά μὲ χιόνια.

5. Τὸν Βασιλάνη (ελέφην)

"Μουτάνια ἀν τὸ ζυρόχερο
μι ἀνδρικά τῆς Βαλιά καλά
ζέτους νὰ μὴ λατιστεῖε,
ζέτους τὸ ωδοναιρί¹
τὸν Βασιλάνη μᾶς βαρεσσαν
εἴτε ρέκα τὴν Ἀριστοδαή.
Μαΐρα ποντικά τὸν ἔνταγμα
ἄσπρα τὸν τραιροῦσαν.
Τὸν υλαιτὴν οἱ Τσανάς θιβέρα

Τσανάς Δυνητένα

Τὸν υλαιν' τὰ βύλλα ἀν τὰ μαζούδια
τὰ βύλλα ἀν τὰ δένδρα,
Τὸν υλαιτὴ μια μια λυχεί
καὶ ἔμερκη δασιδάτα.
Κι ὁ Θύμιος Μπένης φώναζε
κι ὁ Θύμιος Μπένης λέει:
Παιδιά ή αφήνετε τὰ βραΐα
αφήνετε ^{τὰ} τραγούδια
τοὺς ἀρνάζετε τὰ ντουκτικά σαν
μια παστετή μαρτέρη,
πιάστε τὸ μρούσι τὸν στένω
ποὺ ηδη γυλάι ούτην Τίγκ,
καὶ θὰ περάσῃ ο Πασά,
μὲ ούδε των τ' ἀντέρι.

6.

Βασίλης ἀρχόντης

"Δέν εἶναι κρίμα μι ἄδινο
κεράλη διμαρτία
νάναν Βασίλην σ' ἔρημο
σὲ κλέψιμα λημέρια
Νὰ επρώνῃ ο Μπάγιος βρώκεται
ορφίς ψαζιλαρδιοί.
Κι ὁ Θύμιο-Γάιτης εἴτε ολιγού

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

κρυφά την κονβεντιάζει:

Ξύννα, Βασίλης τι, μη ἔρεζε,

Ξύννα λέγε νύρτε μή πικέρα,

Ξύννα ωά ηδρις τὸν κακό

να βρέξης ποζιγάδι.

μή μή γαχορά λεγε ἔρχεται

Τρεῖς θεάλες φοριωτένες. —

(γεντίγινος = δ. βασιός τῶν καπετάνων).

7.

Ξύννα παιχνέντας πασά

και βάλε τὸ φανόδι

να ιδεί ράι τὴν Βασιλίκην

συλλόγα την πᾶν στὸν Πόλην.

Τ' αὖτις - πασά τὸ χάλογο

τὰν δὲν τὸ χαιδεύει

κουδάχα μή Βασιλίκην

παν τὸ καβαλισέντει.

Τὸν βάγη σέλα αὖτος φλορί:

καλίστρι αὖτοις

μαί τὸ γίγγιά τριγάλισσα

μαί νά μπορή νά σύρη. —

Πληροφοριεδότης:

Μικρή Καλόγριας, Έτών 35, Β^ο Δημοτικοῦ

8.

Ν' ἀνιάριασαν τὰ βανά,

μαρίχνιασε μή λώγα,

δεζία περιά ν' ἀνό τὸ Αὔρο

μη ἀριστερά τῆς Φλέργας,

βραίνει δηλιός δηλινιό

μαί τὸ γέργαρο Μαύρο

μεί πολεύει ο Νικολός

μή δευτερώ χιλιάδες

Στὰ Φέρσατα στὸ δοκού

κατί τούτο επαναπίστη.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

9.

Γιά τιν μέ δέρνετε παιδιά, μά τιν μή τιν κακωτάτε

μπασινίτες νά μ' ἀκοίστε νά σά, το Καρπούτε

νά σάν τὸ πῶ τὸ Καβούτε, σ' αὐτού παιδίσκων κλέψ-

τε.

Ν' έγεις προγής τεριάβιναν μή την σινή τεριάνη

μή μάναν Μαύρο τὸ μορτί μαί τὸ πετρί τοι τινάν

μή πήραν πήρε πρόβατα, πέτρι εἶ παχιά περιάτες

πήραν τὸ λαία κάλεσσιά μή τ' ἀρρένες κουδάνη

πάχη τρεῖς σάντες στὸ τορτί γιασεράνει

στὸ λαΐκο την

Τραβούτε χίλια πρόβατα μαί 500 μέλι. —

10. Αρέσγιος.

Ένα ναύλι κελαιδεύει

στον Γίδων τον ληφθέρι.

Κατά ίσον Γίδων μ' έτος βανά

μυτά έτος περιβόλι.

Τι χάλκευε, τι φύρευες

ηέρα στην Ρομανία.

Σήμη πισταν Γίδων μ' γιανονάς

σάν τη θύρια περιβέρεια

σάν δινασταν ποδιά

Βρέ Σίδων Αρέσγιος ήν.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

11. Γίδωνος Καλόχηρος

Έμενο νά μέ κλεψετε ται νά τη λουνθήτε,

Μέρη είκαι ο Γίδωνος Καλόχηρος ο Γίδωνος ο

Λεβέντη.

Νά αν το άβεδωτερο και πιραντι, έτο

καλαυτορο και πάντε

ναι την γερδαν το πρώι, μέ πονγκον έτο

δρεχηγτο

Οσοι περνούν και στέρνονται έμενα ταν

ιανυένο.

Στορραγές καργιδανε ήσα ειό Περιβόλι, κα-

κές ευειδος καργιδανε άνω το άβεντορο

εάνωντες αδέλφια ναι κανιδά να πρώτα άρα-

δεξιόδικη

κατανταίς πεντανά την νιάτα ήν, μέντη

ντονταίς την λεβέντητα ήν

να μπονταίς πανανά την πανιδά, τα

τρία ζρυκανά ήν.

12. Στέρρος Στορρυδαρες

Στέρρο ή σάν νάγ κανό βανά

σάν νάγ κανά τζανιέρια

χαρέτα την ορμαζόλεις

μαι θίλια την καντιδιον.

Αιδονιά ναι παρίνα νά την τελικοτ

έτος τη ματουκάρι νά βαλβαδιστε

μέτρας να μάτουν ορόνια

κατανταίς αύτα ναι ζέτον

δέν είναι ο περσινή παρί

προπέρσιν ο κρεναλ

Σένα στα λέω ταία, σάν άτομο ζεντα

πάρε καρπί ναι μότα ναι μάτα πρ

γε τα

νοι μιγιρυνταν τη βανά

Στέρρο ή Στορρυάρα ήν.

Άλι - πασά, μένη πλακωστ

μέ τὸ μήταν ἀντέρι
επάγει τοσανή γένος
Σημέρο ή Σταυρόδαρα μεν. —

13. Μπερνίλινς
Μπερνίλινς πω γεχίκαστα
τῶν τὸ βαρύ χειρώνα
Στὸν Αδηνρό γεχίκαστα
σικά στὸ Βελεστίνο
αὐτὴ τὰ γέλαθα τὸ πρόβατα
αὐτὴ τὰ γέλαθα τὸ μήδια.
Τὸ πρόβατα τὸ κάστα
τὸ μήδια πινδούνειν
μι αὖτα τὸ μαύρα στόρα
κοντάνειν πιον να ινάνε
Μπερνίλινα σάν τάκινον
Ἔπειτα να μεθάνι.

Πληροφορίατος: Νικόλαος Τάλος, γενν. 50, ἀγρότης

14. Σαράντα χρόνια ἀστενής μαι δωδεκα ετῶν Ηγ. 10
Μήπος

και τώρα μνανει σὲ χωρίο, σὲ γειν μεγά-
λη χώρα
Ν' αιδέ μέ νιν κοντανιάρα ν' ανδέ ή

μέ παλινερδρία.

Κόνο σταί γέρους ἔλεγα, σταίς πέρονας γάλερη
Γέροντοι μη μή θέλετε και μέ να λειτουργήσω
νέκρως κοριτσιών σὲν ἄγανω, νικόδης σὲ γιλική
κινήτης τὰ γράμματα μαι αύτην την
λειτουργή.

Σάν μινηστε σὲ διάβολον να μην να λειτουργήσω
Φέρεται τὸν ανικρυντα γηλαδίσαν τὸ παρεύμπορο.
Φέρεται σαν τελική άπο μηροσία και την ή σαν κο-

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Νέρη σὲν σήκων δακτυλούς παν να σε σημαν-
τεί.

Κινήτης την πειρατή να πειρατή να πειρατή-

μεταλαβία μι αντίδερο ν' αντί τη διαν συντ-

ζύρη χαριδή ή ωρη σύραντο, βαγγέλια την
αρενία

μιαν ζέρη σαν παρεύμπορο την Ηρετή οι
πάρες. —

15. Κόνο Θύρεος.

"Νόσα τανά μι σὲν ξυνάντε, βρέ κοντοδύκιστον
σά αυμαδειστένα

v' éva μαιό να έμενε
εγκληματικά σέν είχει
να χάλασε τις φυλακές
τη Λαρσα, τα μετωπούμενα
και ορμητικά νύχτα στη Ηγεανά
μέσ' ετών πανά τό δηλιγ.

Πανά μή ψωμί, Πανά μή γαϊ
Πανά μή τη θυγατέρα σ'.
Θύμιου μή για μάτια θρόνη
μάτια ταπεινωτήκα
Πάρε μη όλλαζε τό ικανό
μη όλλαζε αύρια τά λόγια
Να την σέ ναρι μη ωλεψησιά
ματ του Νιζάρ τη άνητρι.

16.

Σέν μίνυσαν οι αγόδες
μη ζήτη μη γερμανικά
να νένε σεν καβδιά
να βάλωντε φυγιά.
να μεγανν την αντάρτες
ν' άνο τό μαγαζιά.

Αιντε ποι πάτε Τόπροι
μη ζήτη μη γερμανικά

v' έδω έβαινε Πλαστήρας
ματ ζλοι τα παιδιά.
Τας παιρνων μενηρίτας
γάν τα πατιόσια λαδά
Τας νάνι σεν Σαλονίκη
ματ μέση στη Φλέρινα.

17. Το Νότιν.

"Νότιν μή τοι τι μες άφραστ

να βρήσε στό Περιβόλι
οι φίλοι σου σε παρτεράν
οι φίλοι σε ικρανήσι.

Δεν έβαινε ο πέρσονας καιρι
μη ο πέρσονάς ο Χρόνος
να γιγίρωσες στα βουνά
ματ στις γητές παχώλες.

18.

"Πλαίρνων μη άνθιγνω τα βουνά
μη ο πάρος σέν τη άφινει.
Θέλω μη έρι να στη σρινιδι
μη ο πάρος σέν μή άφινει.

Ν' απαρνηθεί την Κεντρική
την ζλαΐξ την γυναικα

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

για χέρια του γλυκού γραφή
μαι πριν οποιή πάτει
να πιραδώνεται συχνά και
μαι να αστέγη νι μάστα. —

Πλανάεται σας γέρουτες, γέρουτες αράγε-
νιώτες

τιν' τα χαρτιά πω στέλλετε στον κανέ.

να πάτη, να πάτη Tagiñta, ταν Tagiñta, να πάτη,
να προσκυνήσου

Ωστιν καλάσσων τον ίριο τον μίκρο
κυνηγαντά.

Ταgiñta, απα τάκινος πολύ τον κακό-
γράφη

Τον γυχορό των φύνωντ, στον γυχορό
τον λέτη:

Πάρτε σημειώσεις τα άλογα μέτα τα
λαριστά μναστικά

να πάρει ανάνεως στον Λασσά να δινέται
τι λέγει άλλη

Μελλά να τα έχει σαν πανίσ, καλής
τον τον Tagiñta. —

"Γέρασα ο ναύρος γέρασα, μι ασπρόσαν για
καλλιά και, βρέ γέροσίβετε και
μαι μεν φωνάζων γέρουτα, ν' έγω γέρος σέν.
Μαι γέρασαν τα βάσανα, της Λάρση για μηντό-

Λεψιοκαράτα φύτευα στην βουλανή την
πόργα.

μαι νι γαριάτα γρανεύει, σει μιλώνοι την

μητρή μαύρος στην βουλανή, βασιστή
το πορτοκάλι την.

Είναισι τεράντας νιόγαμπρος και τρεις
αρρεβενιαστήν
τη Έλισσα στην βουλανή στην Λάρση το
μοναράτη. —

Το Ηάδαταν τι έψιν, τινο το μαλουμάρι
λέγει πύρων την Αρτένια, τι τον μουαχορό
την πύρων μει την πύρων στη μετρία
λιμέρια

Πιδιανν μι ανάβαντε φωτιά να γρίζων
την μηρό Γη
τοι επό σαβαν τον βάλαν μαι σεν

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

φωτιά τὸν σέρνουν
βόγουν τὴν πάννα ναι γυρνεῖ
mai γένει τὸν υπό την.
Αρτένα κι γίνεται τὸ γηιό
mai τὸ θυμός φοΐ σαν
Φατε? Αρτένα κι κρέας γηιό
φατε αν τὸν υπό σαν.
Νέφιν παιδίδικον σὲν πεντέ
τὸ κρέας σὲν τὸ γρύλο.
κι διαντάσιος πρόβλαψι
να γίνεται τὸ μεγάλο
κι Αρτένα τότε τέλινται
mai τὸ παχαίρι δηρδάζει
Σχάζει παιδίδικον και σχημάτερα
τὸ θύμορι πενναντα.

"Μέ γέλασσον λέπινεγκον
οι δόλιοι οι μπραΐκοι.
mai τὸν παντελίνης πάνα μα,
δινει τὸ προσωνικόν.
δέν εἴκαι ωλην να προσωνικόν
κέρια για να γίλησε
μόνι εἴκαι ὁ πάνας ὁ γιανούσης
ὁ πάνας γιανούσην.

νικηφορία τὸν πλημώσει
Τροίρω ποναβούρε.
Για τέρα πάνα να σὲ τιδώ,
τέρα να σὲ πιλησε
τέρα πασά σὲν Αρτένιον
πασά σὲν οδ πιλησε
τέρα σῆμα δ πάνα, γιανισει
οδ βρέ να πολεμίσει.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

²³
Δημονομούντινοι χαρακτήρες
καιρος διό τὸν υπόντα

μιδικώ τὰ δένδρα να βογγών
mai τὴ δρυς να τρίζων
mai τὰ λημέρια τὸν κλεψιν
να βαρναναστενάγων
τέμανα mai τὰ ρώτησα
μηνιά δεν εἰ μητέρα.

Τι τέκετε ορίς mai ελίθετε
λημέρια mai βογγάται
mai τενίνα μιανορίδην
βαρναναστενό μήτερα
τέλσαρε τὸν κλεψιαρία
mai τὸν λεβέντη δέρρο-

Μαύρη γυνί που μόνομε την εις θέα της
καύρως
κλέψεις

ποτέ πας δέν αλλάζεις μαι δέν άλλορο.
ρώτης.

Ο λιμενερής διότι πόλεμο, το βράδι, καραντί^η
λιδέρα χρέωνται στα αγάθα κλέψεις κα-
πηλίους

γενιό γυναικί δέν έργα, δέν ηλεκτρισμό σε
βράχους

ποτές μην δέν έχειρα, τον θησαυρό την
δικαιίδα
το χέρι μην προστέφαλο και το σπαθί την
βράχους.

Πληροφοριαδότης:

Αρετίνα Οικονόκου, Στίγμα 50, Α.Μ. Δημοτική.

Σαρακατσάνικος άρρενες
μαι γέρους.

Διαζητείται στη Μαρτία Λίλλων, της Αγροκο-
νιου - Λαπίους, Στίγμα 60, αρρείματος.

Ο Σαρακατσάνικος άρρενες μαι γέ-
ρους οπιν άνοι 60 νερίνων χρόνια γίνε-

τανε ως έξι:

"Πάινε ού πατέρας τον πιδιού μή
τον πατέρα τον κορίτσι μήσον έδασος
μαι συγκινούσαν τού προυζενίο." Αν συμψω-
νούσαν έλλαγαν ένα μανικί μη ένα
δαχτιδίδιο. Υπέρα τέλειαν ένα πιρίστρων γου κι
τρέκαγαν ρετίς βούτες. Τότι ού κόσκος
καταλαΐβιν, έτι γινονταν άρρενες.

Αυτά τα πράγματα γινόταν νύχτα ται
δέν μήτρη μήτι τ' αγόρι μήτι τον τουρπί-
τε. Μετα τον μανικί μη τον δαχτιδίδιο
ταβαναν μέσα στην πονχα κι τακρυγαν
γιά να μήν τον λιδουν τά πιδιά.

Η μήτινα τον πιδιούν έπειτα 25 ού ζήρε,
μαι 20 τον μορίτσο συνήδη.

Υπέρα μι ιουντίδης ομήρων μάτι.
μέσα στην έδασος μαι μανούγαν τον
γάμο. Την παραβινή έπαιρναν τέλος
μι μαίωναν για τον κρασί μαι τά
μένια κι γέριγαν τραγόντα μαι
τρύπωντα μαι γανέρων τού
γάμου. Οι πιστοί τέλειαν γιν' το' κα-
λύτη μι τρέμαγαν μαι πιρίγκιναν
τα βαρέλια τι αραιί γιό τον γάμο.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Αύτην τη μέρα μι αύριο κόστος πύχταν
"Νά μήγι γίνουν ωντανά πάσι ξιρόκατσι.
Ούτερα έπιρυναν ένα ζύδου μι ταν φυτάναν
στραπά μι πέρναναν σημαία ζύπη κ' έβα-
ναν ούτως αύρια τον βλαύρο Τρία κύτα.

Αύτο τόφιαναν φλάμπουρο. Τόρραφταν
την παρασκευή μαι Τραχδάνσαν. Αρχιψή πρώ-
την ή πιθήρα ψί τρης βιδουνισ μι έβα-
ναν μι ένα άγνωρδην υάχη μι πεννα
μι πατέρα για να τον φύγη.

"Ισένα φλάμπουριάρη μι
έλα σε γραγαδάνωντε,
να σι πολυχρονίσοντε
ραγισταν καλά, ραγισταν δασικά
δά γέρην ή πάχης μι τα διά.

Θα τουν ζινισσον τα υλαδιά

Θα τουν γιλασ ή πιδιρά..

Αύτην την ώρα έπριξαν τρία τσέκια δύν
άκρα. Οι γάμοι γίνονταν τον Πέντεχα, τά
χριστιανικά, άλλοι μι στον δρόμο μαι θ'
διά. Την παρασκευή έβαναν άπο 5 κουζ-
τα μι γάτεριδων στο πρωτεινιλίκιον.

Άγιοι έφεραν για δέρα κλάρα μινυγή-
νη λι ίαχαρι άπο ούτως μι εραχή.

Κατέβιναν γίδινα μιντένταν για τ' αλεύρι
τον γάμον, ζενισήν τρώγαν ψηφέντα, ένω
μιντένταν γάμο έψιλαναν μιλάρτες μινυγή-
νης όπη μι απίκηρα. Κι τόφιναν μιν
γάτερα. Εψιλαναν ήσα μι 10-15 κα-
μπατία.

"Όντας διάνιαναν την πρωτήν την
παρασκευή την Λράδην, έβαναν νά τ'
άνανιδουν 2 πιδάνια μι ένα τρηπτόν
πύχταν πεννα μι πατέρα. Κι τραχδάνσαν:

"Μαίχλια, Μαίχλια την Λιρό
μι γάρδητον την πρεήν
κόρη ζανθή τανάπιανε
μι κάνω μι πατέρα,
μάδεληρια, μι έζαδέληρια..

Γύρω-γύρω ήταν ότοι οι αυγίσινης μι πίνα-
κην ειδάφη άσυμένια χρήκαι μι
λιγαν" να μήγι γίνονταν

Και οάλι τραχδάνσαν:

"Σινιά, διηγίτρωντε μάλλαζ-
μι δάλι το Χρυσά σαν
να πάμι, Μήγρατη' σια δινά
μηλιδι ηά περφοβανία.
Θοι γάμει, δέρναν τρυγήρι-

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

κατοικία συνθλιστέα.

Ίνει διά πάν τού οιδί^η
μι γιατί οδ τα βαζίσουν
Τα βαζίσουν μι τόπωνται
Μήπου μ' το δύοτοι τον
Στά κάτια Κοιάγμ τον πανά
ειδερδία τον δεσμότη
μι τον λιγότο τον τον κουρτί^η
κοιάγμ της αποιτίας σαν..

Την υψη τον Σάββατον βράδυ την τύτι-
γαν μι σιντόνι δια τοντό απο την
κατύβα μαι την έγραφαν μέτρα τούτη
για να την βλέπει μι υπέντει. Την ήτε
νικεδα, δέν ζήρεψε την παρα.

Τω βαζίσατον βρούμι είχαν πάτη μαι
χαρηρότη μι την υψη. Είχαν βιολί, κλα-
ρίνα μι σύλλογο τον βράδυ έτρεψαν μι
τένιαν. Μέχρι τον πρωι. Στον γαμπρό έ-
τρεψαν τόλογα τη κουβέρτα, βιλιέρα,
καραμιλωτής κόκκινες, παρδαλές κ.λ.
Στην υψη τόλογον βάζαν κουβέρτα πα-
ραλή. Όταν μιναγαν απ' τον γαμπρό
για να μάν για την υψη υπρεπει με-
ταναν αι συχαριάτες να μάρουν την

καντίδια. Κι τούν φλάγκουρα ταν έπαιρε
αύτος μαι εδη μαίνε κυριακή μι τον
Έπιτε. Όταν έγινε οι γαμπρος έλεγαν:
(κυριακή γιονναν οι γάμου)

"Βαρυάτα μ' έρχιτι απ' την χώρα
θλο την χύμη το γιαλό^η
βαρυάτα μ' τι γυρίς τοδώ
τιδώ ασου θυά και τον κουρρό
ή Ηρθα να τιδώ τα μέστια μα
νή μια πινάτη μι ζήρην μη
την υψη πάλα μι ζήρην
μι την πατάτη μι παρατητική.

"Φίλοι μ' καλες απίσταν
Ροιδάτα μ', Ροιδάτα μ'
μι την πατήση σαγ μήρα
Μάιος μι το λουλούδια
Λέν ιρδαρες τηλα φατη μη μη
Ροιδάτα μ', Ροιδάτα μ'
ούτι μι πιδικαβέτα
Ροιδάτα μ' μι τα πόδια.
Έχει, σαγ αγανάβαγι
Ροιδάτα μα, Ροιδάτα
μη μηδαρες μαι κυρρότες σαγ.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Ροιδώντα μας, Ροιδώντα.

Πρίν ζινείσουν για την καρίζων του χαμπό. Έχιρων λινάνι μη νερό μαι των ζωρίζει πλούσιος απ' τον συγκέντυ. Σ' λινάνι πίνων χρήσιμα μαι τραχδάσαν.

"Μπαρμπέρι μ' τα χαράδρια σαν μπαρμπέρισσιν αλφρήφορα,
χαράδρι από τα σιάνενα..

Ού χαμπρί φέραι φεντρωτέλλα χένρι μ., νουζίδικα μη τις αυθίσια πατητήν. Τον γεννάρι του το φέρεισσιν ποτηρά των μαι την χίνατζ 3 βαθή για να πωντεί τον γόι τι.

Επτάδινη στούκας τόνις έξι μαναναν και μη για να φλαχθών απ' τα δίμωνια
έβαγων αύδνοδα των σφουντών, μι τα
χέρδαν, μη έγιναν τραίο 6xvi τι τό-
βαγων στούκαν φαγέρο μη σ' νύφην.

Η υψηλή φέραι φέντερα λέκκιαν μέχρι
κατ' εύπορη μη 200 λαρρόλα μη χένρο
παναύσιον. Πέπλο έβανε τριπλικών κότκι-
νο μη κιρινή πάντες μιτρίνη, έβανε
μη κανίκα μινιγκένα μη κωνέκις
μη κιρινή καρδέλα.

Τιν στόλιγξ των συρτένιο. Και τραγ-
δίνος:

"Παύ ναγ παντει μ' σέν μεγάλες
μη άνα στενάγεις μη θέλω μετά,
πάνω στά δρη γαλάνην γα
καινάρρα αχάν μη πατά
μη τικι δά είνων τη γαντιά
μη τικι δά ματούν εσαν ..

Τα προινά της τα φορτωναν 67)
χέλορα μη τάχιρην μετρί μη την γένη
μηδέ απ' τα στέγανα Ού χαμπρός τα
φαγόραγι μη χρήσιμα. Μένωντα τούλι-
λια βάναν ένα πισί μη γλαιρύτε τα κρι-
ματα.

Τό σοι των χαμπρών τραγινδατ διανη-
γαναν για ν' αντιτοίχισταν ούκις τις
πιο ποτήσις φορές τα στέγανα έβνων
στο βούτη, στην καλύβα της υψηλής τη
τραχείδι, το λέγον στην αύτη).

"Κινυσαν τα τσιαμπούνια
και τα κανταρόνια
ναν μανίκια πέρα καχαλά
ποντί τα καυρίτσα τα καλά
Όλων των τόπων για γήρεν

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

κόρη μ' τον νερό σου τραβώ
μι δέν μηνόρισα να τίσω την πάτη
γυναίκα τοι αριστού και
να ξέπλεται σήμεριν και
καταναλώσα την προνζίνια
στη βρετανική βούνα
γυναίκα τοι αριστού και
να ξέπλεται σήμεριν και.

"Όταν γίνεται το νέον λέτε:

"Λατλάδι, μ' τη μεραρχίας
λατλάδι, μ' τη μεραρχίας
μι είσαι μεραρχίας μένο
λατλάδι, και γραμμένο.

Χωρίγω από τη μεραρχία και
λατλάδι, λέω, λατλάδι, μ'
μι είσαι μεραρχίας μένο
λατλάδι, και γραμμένο.

Χωρίγω από ταν μετέρα και

χωρίγω από τον αδελφόν

χωρίγω απού τη γέδεψην

χωρίγω από τον επίσης του κ.ο.κ.

Οι λαραντοσονάτοι δέν γέβογαν μηρ-
τικά για να γυρηγρίσουν ταν πάγου.
Κι τουν νανό του μελτώδων μι έπον-
ταν λεύκαν του.

Οι συγγρατείς των γαμπρών γινούνται πά-
γριγαν οι συχαριστές ήτι τα μετάλλια
Πρώτη σήμεριν πομπή μένο ο πιάρη ή
οι πιό στινοί συγγρατείς μι άπο νι-
ων άκλωθασαν οι άλλοι.

Φέραν μαζί τας μι γάλαρη μι γιν-
έρη. Μόλις φέραν μι μετέβιντο γαμ-
πρός, ζενέβιντ ήταν ηλιόπουλη μένο
πισσάνι, μι δέν μετέβιντ, όντον γαμ-
πρός δέν πιάρωνι.

Έμπιναν μι μαλύγη μεριόνταν μι
νετέρα σύ νανός μαι τα μεννιάδια
ποινων μι άνοδέσσουν το νέον μαι
αυτή τας διπριγή τρυνεδεία μι καζιλά-
ρια. Οι γαμπροί πάινε μιας πιάρη τη
τσαράκια παγινία. Νετέρα μεναν τα
επέκρανα. Τιν ο γαμπρός δέν μένο
τις γέδιμες κατύβες, επερδίνων από το
Σέλλερο βρέδη - ορή κυριανή πρωΐ.
Και θλη μι κυνέρω σιασινατά είχε

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

νύχτα). Η ροή στην θάλασσα γειτνιάζει με την προσαρμογή της στην ανάπτυξη της πόλης Σαντορίνης. Οι αρχαίοι ελικώνες νέφος, κανένα μαι ποτί.

"Óra nia qoávan grotv jaynpd n' vúlq npravat q bant's róv niaipó ts mai wondbivt ñov uabáfr.

(Στοι δρόκον της πραγμάτων)

"Νο Κύραγ τὸν οὐδείρο σω
πόμια γιγάντειν αἴσθη

Nh 41 trang thu nidaipd son
narma tinh tinh vadoan.

Тук ѿро, гдја откјава Нерважан збезд-
рија гранујујќи се од брзина нај-
веќији ријеки најголемији.

Η πορία της ψηλούνται από την οδό (οι
γεωμετρικές συλλαστικές) που μένει στον επίπεδο
της γης και της γεωμετρικής πορίας έχουν την
μορφή του παραβολικού παραθύρου.
Είναι από τα δύο τύπων πορών που
μετατρέπονται σε παραθύρα.
Οι πορές που δημιουργήθηκαν
είναι πάντα στην περιοχή της
κατασκευής. Η πορία που δημιουργήθηκε
κατασκευασμένη στην περιοχή της
κατασκευής που δημιουργήθηκε
είναι πάντα στην περιοχή της
κατασκευής.

μι ἀλεο ἐπικη, οὐδέντες ἔμαχοι καρι-
τει τοῦ ναυό θαν ποι δέν εἶναι
νο μοίσου ἀπ τοῦ σοι τού νύκη.

T's ēbave ãnov ratóni hia' ułasigçipar
và ratónen mi tifve ūkero navi ēdīvi
mai' t'vúkyu mai' i' jaçuprò ułan
Tréba'i kte' gtoú kañutí. Añio xiporion
già và tħu xisuriposu o' għad-żiex
mai' xid và v'ixprexbu m'niex-pi
ind-żonx ãnov tħu kubu mai' và
kun v' dax-ix-xaliex.
Użżeera tħosx xibrigħu o' "ħolou uħolou" o'
jaçuprōs mi σ' allu i' vu qn. Kai ēl-jeu
tħo jaqaxx.

"Νοῦ σου πέρικα χρημάτων
κινήσεις τού προι! Βριχέν
λίκνα, για λιβαδία,
κιέρω τὰ χοριάρχων,

Μιρό απήνατε νάλι χλέψαι στον γάγη-
νπό Χωριστά οἵκις οἱ γραῖνις ἐν
τοῖς ὄντροι."Οταν ἔτρων, ἔτρων κατα-
ῆγε· Η νύκιν μη οὐ γαμπρός έτεν τρῶν
καθόλου αὖτού τοῦ βράδυ· Ο κύριος
χωρός τον ἵνων δὲ τούτους ταῖς τα-

σε τρία. Πρώτα χόριντ σε κομψότερο. Μηδέ τα πιστριά μαι λιγά σε γαλερή με νύφη. Η νύφη πιο ανθουχριστένη να ερεθίσει σύλλογο των προσωπικοτέρων στο χορό. Τούτου δράμου αυτό σε γαλερη γίνεται με μαχαιριά με πιστόλι με όπλη την παλληναρία των χορευτών και μάλισταν μέχρι της Τρίτης. Οι νιόνυφοι δέν κοινότερα μαθήτων.

Τη διηγέρα των προνιών έβγαινεν τα προινά της νύφης ήταν μεταξύ των οποίων η λαζαρίνη επινην και έχει πάντα μια πατέρα. Μηδέ τα προινά της τα δαυρίγια σ' αύτο του σοδι. Και λένε:

"Την βιλετρίγα την κόμισιν τη φλούδαν μη νύφη ν' δαυρίγει σιαν πιθήρο". Ο πιθήρος πρέπει να γέρζει. Κι αρεχίζουν οι άλλοι μη φουνάζουν.

"Τάξε, τάξε πιθήρει τα μαλέρια των καιρών.. "Η τάξη ένα γραπτό για μηδεδιά, κιδι μηδεσε τη παλιά μηλα. Τηρούν δαυρίγοντας προκαταβαθμισμένη. Την γιατέρη των μετρίου κοικήσαν μαζί τανδρέχουντας κι την πέμπτη

των προνιών πάντες μη πιστρά στου ρέκα μητρών της συναρτήσεις σύλλογη μητρών μητρών της νύφης για να δείξει την παρθενία της. "Αν δέν ήταν παρθενία μητρών της νύφης.

Την ρόπην πάνταν την νύφη στην βρύση, όπου την άλοιφι μη βούτηρο μητρώο για τη πρότα (επρόβατη) μήδην πρέχει μη βρύση να τρέχει την παρθενία της γατά.

Την άλλη μητρώη κάνουν τη μεταφοριά μητρώος. Ούτε δελέγεις τη νύφη πάντα μητρώα την κλωτρά μη τους βιαλινιστεί μη την πέριγι. Ικεί τριφράν, πίνακας μητρώα γραφείου. Η νύφη γανωνίζεται στο σατή. Την μάνια μητρώας 3-4 χρόνια πάντοτε μη άλλον παρέσει.

Σημείωση: "Όντας πάνταν στουν δρόμου μη βρίσκουν μη άλλου γάμουν να μη ιδούν οι έναγροι τους άλλουν, γιατί σημείωσης έχειτε πρώτος τους άλλουν γάμουν πιο πολύ. Ακότο μητρώος πέρτης οι νιόνυφοι δέν πάνταν σ' άλλου γάμουν..

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Févνους.

"Αρχιγά ανό την θέση της αὐτηρής γυναικας
ετούς βλάχους. Την συνημάχουν στιαρά = στρίφη,
επίρα, αὐτηρή. Παρ' ότι δέν περιστρέφεται δημοσίη,
ό κόσκος την γοβάται. Μοιά είναι χαρακτήρες
ώρες δέν την βάζουν υπόστρα. (πχ. στόν γάμο, δέν
αναλαμπάνει πρωτοβαθή σε τινατζή). Αυότην ή
αὐτηρή γυναικα δέν υποστρι να δώσει το πρόσ-
σηρο είναι θεμελίωσια. Οι βλάχοι λέγουν: "Di-
mjazi stiaρά © largu", = Άπο αὐτηρή γυ-
ναικα θαυμάσι; Άγαν ο Θεός την γεγκωρια
δέν μηνούν οι ανδρώνι να βάζουν υπροσ-
τά του.

Γιά να αποτίσουν οι αὐτηρες καταφεύγουν
σε νοτιά πραγματικά θέσα. Άλλες ανό το σητι-
τους της τιναγούν ανό τα πόδια μαι ^{της} βάζουν
ηλαδία ή τολναρο μαι θυμίαμα ετι λέ-
ει μαι γιν μαλισι. Άλλετες αὐτηρες φορούν
γίνη. Άλλετες πραγματικές λαριές των χωριών
επαρχιών μαι ταν ^{έξι} συντρι:

"Βράζουν 4-5 διαδετες γάλο μέ καρόκητο
μαι ~~της~~ βάζουν ματόνι την γυναικα
πάνω γιαν άχνο ανού το γάλα την μεν

ώρε και την τυλίγουν, την συνημάχουν έμε ή
την ιδρώσει. Αύτο γίνεται 12 λέπες συνέ-
χεια και πιστεύεται ότι όλη αυτή η
διαδικασία βοηθεί την σύλληψη.

Λέγεται ότι πολαιότερα υπήρχε ένα βοτά-
νι μισοία γυναικα το έτρυχε γενω-
σε διωσδικοτες άρσενικό παιδι.

Έπειδην οι βλάχοι των χωριών ήνω γιν
το μέν χειρίνα στα χειραδί (Μικρό Περι-
βολαι), το δέ τατουούρι στα βανά (Περιβό-
λι συνήσιας μαι βύτερα τα παιδιά τους
γεννιόνται στο δρόκο). Η στοιμόχειν γυναι-
κα ήσουν της ή λέ κε λοιδήτη μεγά-
γριού πίσω από τα μλαδιά την δεύτερην
διπουτώσε το παιδι. Η γετερά γυρίζουν γει
βιντινή όπων δινήσουν το ήμερό, το άλαρί-
ζουν μαι το γαστιώνων. Το ίδιο γίνεται
μαι θιαν ή γυναικα γεννά γιο γιτι την,

Το γετερό της γέννας το γενήσει τρεις λέ-
πετες. Μετά αυτού της τρεις λέπατον την λε-
χώνα μαι λαρεύοντας το γετερό θέσα
ετά ποικιλα της μαι το νυχινν γιο πο-
τάτη. Υπήρχε μι γερανολαθεί νό μοίρη
η συνηθεια ή λεχένα γυναικα την 40

2006-2014 ΕΚΠΑ

μέρες να φορή καιρό ματιών στο μεσημέρι
και ωριμά περιστέριν σε μια γυνία την
λεανδρινή τη βέρα της. Και χωρίς για να
την βασιλάδη. Δέν γενιτρένουν να την Τ-
σῶν μάτια πολλών ανδρών την ίδιαν
για να την βασιλάδη. Νύχτα δέν βραίνουν
γάζω γιατί τροπαιόγουν τη βουνά.

Στις τρεις μέρες φτιάχνουν την ταύρ-
α των μεμβρών. Ανά αυτήν τρέψεις και
καμιά ναι λίγες δρις. Κατανύνεται την
την Λαναρία να γάντια για να μπορεί να
επιτρέψει να γίνει να ταν μαι σε απομόνω-
ναια να προσφέρει την βούλαρις την. Την
ταύρα γιγαντώνει μετα κονέκτα πως έχει
κάνει μαι πατέρα. Μένε νούς σ' αυτό το
μερό πως δέν φτιάχνουν την ταύρα, με-
γαλώνοντας έχει μέν πολλές προζευκής θ-
έμην δέν παρατείνει.

"Όταν οι λεχίνες άρρωστανεν μαι της
έκινε πυριός, έπαιρναν το χτένι του τη
κεράρια μαι τα έβαγαν στο πρόσκε-
φταλό την ζει η θηλυκός.

Η λεχίνα μαι κότανε πάνω σέ Ένα σα-
γκον μαι άντη τη γυνία της δέν περνά-

σε λαντις νέας, τόνον οι γριές και οι
προβλέψεις μάλιστα γυναικείες. Τα πως
της ταΐνιαν χωρίστια σώσε τη πω-
χα την οίκλω τη σπηλιά.

Η εύχη είναι "να σω γήση και
κατίσια σαρίντα" ένω πριν ζημιάν
της εύχοντας "liftitiliē buna",
= ματιά γέλενθεριά.

· Ανά της 3 μέρτα μαι γήσητα με-
χρι στις 40 θημείται μαζί με βραδύ
το δωμάτιο μαι το Θελαράδο το
κρατώσαν οιών μεσο την πορεία τόρ-
γυτο τηγ μετέρα μέχρι στις 40 ξεν

ρύγι, γάλα, τραχανά. Πίστερι ζει 10 λημ-
πες τανλάχιστον δέν έπρωξ. Ούτε προσ-
νασα μαι σίνα για να λεν μάνι

κορίσια? Ανάτη μη λεχίνα σέν έπρωξ
κατλουνθόντα μαι γαντιά, έπιπδη μη

ματουνθία μαδήν απλώνει πολλά την
νάρια φέρει μαρίσια μαι λε-
χίνα ποτλά, το ίδιο συγβάνει και
τη γη γαντιά. Σιγκέρα αύτη δέν ταΐρο
σέχουν μαι πολι.

Τόν αργαλό την μεμβράν την έδειν

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

τείχουν οι θάλασσες μαι για 5 μικρές έπειτα. Το μερό τούς έβαγαν μαζί μερινή γην κανένα μαι τούς έλαφους πάντοτε οι οικίες γηράδη για να μεγαλώσουν μαι να γίνει ο περιφέρειος σαν τούς αγρό.

Έστω μανία μερό μήτερ ήδη το πρώτα γην σανανάδα φίλων μαι πρασίνο μαι τούς ζεσταμένους καλόνια σε πετάλια, επιδραγά. Στην γαστιά τούς μεράν σένους χαίκαγι από δυτικά, μεταράντη, λουτράνη, μαι ανόρδο για να την βασιλάδη μαι να την δακυνισθή. Μετά από τό πρώτο ζεσταμένο έβαγαν μαι βεργουράνη λεχώνα να μια τελείων γην κόχη (γωνιά) μαι γηγές δίνουν το μερό από τό μεγάλο ποδάρι, τρέπεις γορτής μαι λέντε: "Ναι, ισαι σαν αρνάμε, νοι, ισαι σαν αρνάμε,, και ματόνια τούς δίνουν γηγές λιγέτρα. Όσο νοι βασιλάδη το μερό τούς λέντε λεπτήν μια ουβρίτσιον (= έβραιόνωλο).

"Όσαν τούς έντερο της γέννης έχει τελείς

των ουρανών γην η λοιπήρα η μάνη μαι άλλα άγρια. Ήνταν μαθαρό, σα μάνη κορίτσια. Μέχρι ετις 40 μικρές άλλοι οι αγγενής της λεχώνας της ζέρουν λαρρίτες με γάχαρι (έτσα μάτι παρότοτα με τους λουκουμάδες).

Στις 40 μικρές αυλεσιώνων το γηγένενον, καθαρίζουν για να πάρει την γηγένη (τύχη) από τον παπά. Μέχρι ετις 40 η λεχώνα δένει προσφέρει σ' την πρόσφυγα γηγένη επιλογή, ώστε σε γάμο να γίνεται μάτι μετέ σε πεδαμένο.

"Όσαν μανία μάτι έβλεπε την λεχώνα τούς έχει πόνος είδε στην εγκαταστάσει τη γάλα της, γιατί μαι γηρόδοκαν πολύ την βασιλάδη,,.

(Τα γέρραγα σ' όπως τα γάμοντα είσιαν ξηρά σέκτην (έτσα μπλαδιά μεταγύραψη από τα βλάχια), έτσαν με τη δικήδιαν μια κλεοπάτρα Ζέρατικα, γήπεδη 75, από το Μερό Πτριβόλειο, άγριαματιν μαι σ' αυξεσθήδει μηνίγια της (σταννινια).

Βλάχικό προζεύο και βλάχικος γάμος.

Παλαιότερα αλλά και σήμερα η οικογένεια τους βλάχους έχει μορφή πατριαρχική.

Συμβουλεί σκάσεις και παιδιά τη δύναται έχων φύγει από το χωρίο "να βγάζουν κεφάλι", σκάσεις λέπε, επιπρεστεύεινα από έτι σίδωνας σκάσεις (scutu capu = βγάζω κεφάλι).

Τα γυνικά των γάμου λύονται πάντα από τους μεχανιτέρους (πατέρας, λευκόπα) ωστι είναι τους δρενούς συγγενείς. Ο γάμος στό χωρίο θεωρείται ως προστοκός, για αυτό ονομάζεται δημιουργίστι ολοκλήρεια είναι συνάρτηση, ένας έντινος παγιά δύοις δύναται λόγο αποικιάσει θεωρείται αντικείμενος ωστι περιεργούνται.

Τα κορίτσια παντρεύονται σε ηλικία 16 χρονών, έναν τα διχόρια από τα 25 ραι γέρα.

"Όταν λοιπόν ήταν νέος φέδων γρήγορα την γάμου, δι πατέρας καὶ πέρισσοι συγγενεῖς για τὸ "cāre fatis tri cassa nostra" (ποιῶ νέων για την οι-

τι ήταν). Άρων τούτο άποφασίσθη, στέλλουν τὸν προζεύοντα (pruxinitlu) καὶ τὸν προζεύητρα (pruxintōgenia) στο σηνι της, νέαν μὲν βιονό νόι συναντίην τὸν πατέρα της νέαν καὶ τὸν μεράλο ἀδελφόν καὶ νόι συζυγόνον τὸ θέτην. Ο προζεύοντας είναι πρόσωπο ζευνιστούντον. Προζεύητρης δέκινης ψηφού νόι είναι μαι ο πατέρας της νέαν. Αν συμβανοῦν, θρίζουν μαλώνιν τὴν σιατα ιν ναι λια πιστετα (τὸ βράδυ ην διάσημον τὸν περιστατικον). Κανονισμούς την τῷ μετρίου καὶ τὸ "προζεύοντα" προκαταστήσεις είναι συνήθεις λίπες - χωράγια - πρόβατα.

"Ότι αὐτὸν η διαδικασία γίνεται βράδυ καὶ μόλις προσύλαψη. Ορίζουν πάντοτε τὸ σάββατο καὶ νοι τὴν πέμπτη για νόι παρανθήσεται. Τὸ βράδυ τὸν σεβάτων έπειται. Οι πλησιανοί στεροί συγγενεῖς καὶ μὲν τοὺς γεννᾶς τὸν πατέραν παραίνουν εγκαταστήσεις. Εἰτε μία νόι πάντα προκυνάζεται.

"Ο γαμπρός δέν παραίνει ποτὲ αὐτὸν τὸ βράδυ. Τέρα τελευταῖς δέκινη πριν οι πατέρες τὸ γέδυμο καὶ παραίνουν. Τὰ το περιπους έγονα περνοῦν στὸν ταχό ούρια

tu
 (bunlu molé). H vúgen eívan krymén kai brá-
 vei díkou paron tò prwto nótio. O pde-
 pos karóniv prosgráfti (n' wai n' neócrat' t'
 érxei tò vúgen? Arxígei mè tò stíra kai
 qílæei tò xéria tòv parpuriquménon. Túxon-
 rai sè ólo "v' dñpiscov v' jnprásouv"
 Esi algiască si aussiosă) Allto lègou
 "Xoiphtizma v' mñj zhcov, kaxá oti-
 gava kai grá mikróteras, (= chalcítica-
 si n' baniatz-stefani buni - sklia
 manisli) karóniv n' vúgen kypwdet kai
 ò neócratos tòv qorðei dñmudid. Aet-
 fia tēnionto tòv mnogtia! Utéra xoreu-
 ouv n' trachwðov tēnirpanéfia trachw-
 dia. "Exouv qréper ókun moi dñáyora
 dñpa, ónóte éíav n'noxrewlévoi moi
 oí tòv vúgen v' avranoðáow. Kákon
 tòv áttagi tòv dñpov. (allixescu
 dorli).

Ancoróncea v' nò ói. Ótan aístérkonos
 gíó eníti tòv vúgen oí xweis oñtū
 moi oí megalútrpos oujgerus éxouv na-
 parandu òdò tòv auti. Euy tòv nòp-
 ra mai tòv n'noðixovra mè tòv wñxh

gini vñgnitu (= kaxá n'ndare). Oi tò
 xafirkiv ánavtovn gini v' atlémou
 (= kaxá sa, mñrak) "Avdim oí tòv
 vúgen qorðau v' tòv n'noðexðau
 mai mè tò gini cupassitu (= kaxá
 kolidoare). Metá òno tò mñni aíos
 qemivn v' qñfou v' gíó n'noðra n'
 vúgen jñwacita tò xéria moi tòv píxu
 nerstes gíó ótiko. Tòv dñvei mai éva
 ótikopðo qorðau kai paui n' rpoli
 v' n'noðar gíó dróko.
 Cíndarkei ókun neplimwos oí jorðis
 Tòv gorítsov v' mñj dñxðou tòv pròta-
 ou tòv prøzenhov, ónóte bráinti uónos
 qorðau v' tòv xiundti tòv uan-
 dñvia. Avíó qorðinei ói éíav áveniðuk-
 tos mai aíos moi n' pròtous tòv. Ó
 prøzenhov diauóniti tòv avjntion moi
 qorði. Ónó tò jéthiñov aíto entekrátmos
 n' leforénu kai bñmepa "tòv xiunduas
 kundñvia, (= lió quolici clopuli)."

Mè tò trachwðia nov ámawjona. Ónó
 tòv qorði kai gíó eníti tòv wñxh
 kaxái moi gíó dróko, ótan jvrigou.

χωρισμοί καταλαβαίνουν ότι οι διαδόσεις
επισημανούνται. Και λένε μεταξύ των:
düssi, bitsimū *chiəliā tsia* (= νάι),
τελειώσαμε μι απ' αυτήν).

Kόνοιος, ο πιο νέος συνθηκή, όποιο
αύριος θα γρίζουν άπο την νύκταν τρί-
χει πρώτος είσι από την γαμπρού ναι
τὸν ἀλευρόντας ή τὸν ρίχνει γάχορι. Τό^ν
γάρ ο αὐτού την πάγκου ναι οι νέες
σίνης κανέθτα.

‘Ο χρόνος την μυνιστική πολιορκία την
2-3 χρόνια. Σίτερα μαθαρίζεται άπο
τα δύο ετών ανάτοφα με το πότε είναι
λύγοντας. Σήμερα χρόνος Την μυνιστική^ν
γίνεται ναι η αρρεβώνα, σίνη
αλλάξεσκι μιαλιλι (= αλλάγου την βίρη)
Την πρώτη μίση, έβδομερά γίνεται ναι
η φίδια την γαμπρού την πέρα την
πεδρόγη (σοατά αλ γαμπρολι) lu
filibsiasti = μη περποί την γαμπρού τὸν
γίνεται. Καθόλικη την διάρκεια Την μυνι-
στικής οι τα γαμπρού Την ζέρων μήρη
της μυνιστικής μαι ήσιν ετις πρώ-
της γροτής (Πάρκα μαι Χειροπότεμνη)

Τό πάρκα μελίσια την ζέρουν μαι
λαμπτόδα ποτλή μεράκη, γροτούς την,
και την μυνιστική ή στην. Η νύκτη
εία μήρα δίδη πησέτες, μαζιτό-
ρια, κάτρος (ματαίογρα τεάθινες =
lāpuols)

Η μήρα την γάμου την πάρτοι
κυριακή, έντις τέλι προστητού πριν Από-
λα μαι χριστιανέων διώρει μίνια
μαι άλλη πέρα Την έβδομερά. Ορίζεται
η μίτρα κατόνια συνενοίστην.

‘Ο γαμπρός την μεταξύ την προστητού
τὸν μπράτιχο (fuitatlu), ο όνοις θαντό-
ντον έναν (οι γροτέων - σηλαδύ ίχι οι
βάχοι - δρίζουν πιο πολλούς άπο ένα).

μαι μάνια στην ουρανός μη πολύ
είχας. Η νύκτη δρίζει την γυναικικό-
σα (sużata) η δισσα την ιστον την ου-
ρανή την μαι αυτή έχει μαι λεων
μαι πατέρα γιά να μη πορέται Την
πέμπτη το βράδυ να άναμισαι τα
προյόντα (acatsi aloatilil).

‘Ο γάμος άρχιζει την μηρέτες πριν άπο την
κυριακή ποτέ γίνεται τη στέγανα. Την πρώτη

© 2006-2014 EKTA

Έβδοκάδα στην νύχι της παρουσία μεσίτρα ήτο
επίτι πάντα και ράγιν την προσωπική την αντίστροφη
(την πρό την γέννηση) ήτο επίτι την γαμπριάση
κεντρώντας ήτο το σδιό γιανά και νάν νάχια
πλανών το διαπορικό φέρεται της νύχτας (fa-
stania atsiá alba a mviastili'). Μητρι-
νους πάντοτε ήταν οι γυναῖκες, ότι πρώτη
την μάνα την γαμπριά. Στην νύχι την
ήποδεξοντας μαι θηλυκή πάτητα της περιου-
της βασική μολέ (ήτο ωρό διάταξη)
όπως πάνω ήτο γραμμέτη βρίσκεται
το φέρεται μη ένα γρατίδι. Η μολέ
σηρα παρόχη περιμένει πάγι μετανή
αυτή την ώρα. Άκου βήματα μήνυμα και φτάν-
σει τα χέρια και νά περάσου, διάρχηση
τραγουδία ένα απ' το σδιό την γαμπριά
μαι ένα άπο της νύχτας:

— "Νύσσα λαυδούδια μη ζητάζη

Τό Μάνι, τό μαλουμάρι

Τόσαι φελαρίδια ζεδεύα

Κόπι μου γιά τη σέρα

Δέν τόζερα, λεβέτη μου,

νού ζεδιάγες για μένα

διά πάνω μής να ματήν

γεφύρι νά περάσου

Θά πάνω μη ζητημάτων

νά λαύψη τα λευκά σου.

Την Δευτέρα οι νέες πλέκουν τα ποι-
κιά της νύχτας ήτο πολάκι. Οι νέοι γεράτες
βγαίνουν την ώρα η διάρκεια της πρώ-
της συάρι μαι την άσυμμων. Ορατή-
λείμνων σημένων τραντήρια μαι υαρό-
νη πλευρών πέχη το βράδυ. Την Τρί-
τη γεράτρι ένη το βράδυ την πέμπτη,
σιδυρώντας μαι έλαιογάζαν ζεντάν
την παραδονή μαι σημένων μαι θά
μαγέσσουν ήτο το χωρίο για νά τα θεῖ.

Την πέμπτη μη όρθια μπρατίκη-
σα κε της ουργένιστες της νύχτας φτιά-
χνων της κυκλώπες την τόν τακού
Ανανίδει θηλυκή σίναρη μη μπρατίκησα
τη προγύλικα (συρτα αστατα αλο-
τιλε τρέ λα μυμπτά). Η πλανή την
μπρατίκησα ένα άγορι μάτι λεπ-
να μαι πατέρα άνοικατα τόν
πρώτο τένερτη (κατσαρότα), για νά
έμαι μαι το πρώτο μαζί. Την νύχτα
άρρει. Με τό άνωνιστα την προσήνιαν

2006-2014 ΕΚΠΑ

Өлс көнгөй трафареттүү:

Νά πρωτοκοσμίους
τ' ἀλεύρι γιδή γης μέλιπτος
ζαρόντα τρώτες ταρβαλών
τ' ἀλεύρι γιδή το γάλο
Χρυσοῦ νέρια το ἄλεθε
και ὁ κυρωνῆς τὸ λέπι
“ἀλεύρι, γινε λοδάρια,
ἀλεύρι, γινε λέπι
να γλυκαδινή σε νύχη μεν
μήδοι οι συγκετέροι.

Τό δρόμον αὐτὸν δέν γιγάντων ποιεῖ
προσγέμιση θυμηθάνων τό χωριόν μας γνωτή
αλλά πέρι βασιλικού, λεπρών μοι διρα-
γάλια τονανισφένα.

Σήσος γαμπρός Σενίγκη αύτοι το δρόμοι
γιλιένων της υπαίρχε λαϊκή πραγμ-
δούν:

$\Phi \epsilon \mathcal{F}$ φ експр. в) $\varphi \epsilon \mathcal{F}$,

Էլուրու շին Ղեծոխաձ

Fayenpur đón voi như

τοῦ ἀδέλφου, τοῦ ἐγαδέλφου

b < b₂w₂, b < n₂p₂

πέδη οπιάδη, πέδη μπαρούάδη,

వ్యక్తి వీళు వది నామాలు

enīrī ðēfəwud uávw.

Παλαιότερα κοιλωσαν τὸν εδόκιμο πά-
το χάλιο 'εν σοφα,. Ανταδί πεκίν
κανάτα κρασί μή δηνία στὸ χεράκι,
εἰςε δεκέντο όπορο λεαντίδι. Μ' αὐτήν γένη
κανάτα ἐγγύριαν δύο μυροί ετοιμάζεται
τῶν κεριών των καλώσαν αἴτιος ναί
τοις ἄνθρωποι. Ήντι τὸ πάθετο εντίμη αἴτιο
Ἐβραΐαντες τοι ποὺ δεῦρο τὸ περι-
χότερον ναι νὰ εύχουν στέφανοι βούνι.
Διάτρεψα τὸ μάτισκα γήραντα τοι προσ-
κλήτηρια τῶν γύνων τὸ δηνία λεοπά-
λιον τὴν παραβούν.

Τό Σάββατο θράσυ νύχι τέλει
γλέντι. Όσοι προσκαλούνται γέρους αρνιών,
κυλιώντες, τροισι, γάλακτι, λανιώνες
ηρύζι. Άγρια, έντικη άνθη τό δέρμα νω'
διά γέρουν την κυριανή. Για τό μόλισμα
την Σαββάτων μηραίνει πόνηση την
οντινός μαι λέει σ' επασίτια τια
λα μημπτά (= υδι μονιάσει πρό^τ
ριο). Οι των οντινών τέχνων γρονιστικοί ναι
για τα ιδρυματα νω' την ανθίδια κλαρι-

ρίο, βρού, λαγάνιο μαι νέφι.

Μετά από τη γραμμέσια αρχιγυνώστι ολα τα δωμάτια και τραβανδών μαι νέ
λορετών. Τό δεύτερη γρατάτη πρέχρι το
πρωί. Η νύχτα δέν κοιτάζω μαθήτων.

Ολο τα θράδια πρέπει να υρατίσω ολις
τους συγγενεῖς την γιο χορό. Κατά σήμερη
11 μ.μ. Έρχεται ο γαμπρός, ο κακό^ς αδερφός, ο γηράτης και λίγοι άλλοι τονί^ς
συγγενεῖς και δευτερότοτε για την νύχτα με
χρι σήμερη 2-3 τη μεσημέρια. Τό πρωί^ς
την περισσότερες οι τη νύχτα βραγήν την
έργασα σήμερη αύτη μαι γιαναχορεύων
άλλοι άλλοι την πρωί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ή ὥρα περάτη τα καν^τ
φαδίνων από τὸν γαμπρό γιά να πάρω
τὰ έργασι, τελείωσης οι δέλτων και νάνε και
ιδίων από τὰ εστία των πρώτων
τὸν μηρότητα μαι μαθήτων τὸν καλε^τ
νάρο.

Αναβούντα να γράψω δι. τὸ οὐρβάτο
θράδια ή νύχτη τραβανδώ:

— Μια παρασκευή μένει ουρβάτο θράδια
καθώς μέδιωνται άλλοι πρόσωποι την

μι δύολιος δη πατέρας του
μι αδερφός μεν κατέστη γενύρα.

Φεύγει πόρτα και άπο γιαρχοντικό μεν
Φεύγει γριγοροί μαι παραπονητέν.

— Μια περισσότερη τὸ πρωί
μαι χρια πατέρας θράδια
παινων μηνυματιστέρη σήμερη
λαρδα γιά να γλεντήσων
νέφων την βραγήν μενάχι
βραγήν πραγματεύεται
να πειρτήση το γαϊδι
γιότην να πατέρας
και αύτής σήμερη τὸ ουρβάτο
γιατί παρεδοτένο
νιάτην κατέστη την άρναγε
μαι γιο ρεπόρτο την βραγή.
Βάγει νιάτην βραγήν της γενέτης
την άδελφην την να γράψω
και γιάτην την πατέρας
τὸ ουρβάτο την βούλωνται.

Μέσουσδα τὸ έργασα τὸ στιγμή^ς
πρώτη πραγματεύεται να προσωπάσων τὸν μηρότητα
με. Οι κονέττες μαι σίνιο μεράτη μή

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

των σειρών ήτις. Έχει πολλές δυνατότητες να κάνει -
να φοράνε ποδιά, πόδια ή τύποι τό χρώμα
για τις γένες και θαλάσσια πάνω πάνω
κεφάλια. Τις ωοδιές έχει διαβίωσει στην πόλη.
Τούτο δρόπειο στραγγαδών:

Ν' εδώ περνάει, ν' εδώ περνάει

ν' εδώ περνάει ο μπράτζης

κέ ή άλλος δρόπος και 60 πατήσεις

και τέλος η Ρύμη του Σητείου.

Γυρίζοντας διαδικασία παραίστανται
δύοι τρόποι να φορούνται από την καμπάνη
πάρο. Έτισμα στραγγαδών:

Ν' εδώ περνάει, ν' εδώ περνάει

ν' εδώ περνάει ο κύριος Νοέβος

κέ ή άλλος δρόπος και 60 πατήσεις

και τέλος η Ρύμη του Σητείου.

Έπιπλα στραγγαδών στην Ελλάδα, έπιπλα στραγγαδών,
για τό γύριστην την γαμπρού. Τον γύριστην
ο μπράτζης. Φέρουν ένας μία λευκάνη
την δύοτα. Διαφέρουν οι πατευτιστέρες
και στραγγαδών:

Ν' εδώ γύριστην γιόρταμπο

κέ τό γουρδάρι γουρδάρι

κι ιδωνα την γαμπρού στην οδόντα

κέ μαράθα γεράτη νερό και λέσι:

Βρυσάντα περιστάριτη

παριδ βράτη μας γρυό νερό

παριδ βράτη μας γρυό νερό

και λάγαντε τό γιόρταμπο.

Λίγους ψαριτσέτισ

ζεν δροχογρουντάδι.

Αφού τελειώσουν τό γύριστην, ο γαμπρός
ινέτα, και οι όλοι στραγγαδών:

Έσι μαννάτα τον γαμπρού

έβρα γυνά στα μάρια

κι ίδη τό νιό μηριάτισσα

τόι πάνη τον πρέποντα γέρματα.

Εδώ τον δίπο στην πέριμα

εδώ τον Ρύμη του Σητείου.

Έντω γελάζου στό σητι της νύφης σι κοντά-

λες την στοιχίαν! Η μητέρα την παίρνει τα

χιενόριδα και την περνώνει την 3η σε 3η

ρες. Έπειτα στη γεωργατή την πάτην ένα

δεκτόστερο για να γείραν την παριδή την

τη μάρια, διηγη γείρη στην παριδή την

έπος το γιατί. Τό γέρετα της το γορτί

άγιοπι έπος ιεώνα και πατέρα πρώτο-

στέφων. Αφού τελειώσουν τό σιόλισμα

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

νή υψηλή βραβεία ήταν και προέτι. Όταν δεκα-
τεύτης οι συμπειθέροι, άμεσα την βόρη
έβα από δικτύωση μαζί δε την πρότειναν
να την γίνει πάντη από το γαμπρό. Οι
φίλες της Της τραγουδούν:

1. Naparti oli amari lăi
arăvăltără una mussiătă
cum sun facu simbolice si uvedu
ngălică călu lăi tzione
chia rucătă păn oli mussiăta
bunăts tzaa lia mussiăta
gini vinniss lăi tzioale
luny tsu tatătu mussiătă
tatăniu iast cir nunu
la una numpta arhuneliasă
archuneliasca chi vassilciască.

vouvo's σ' ἐναράμενο ἀρχοντικό, ἀρχοντικό
και βασιλικό).

2. La pâtru tsintgi marmari
la shiacili fântăni
îu doarmi fiata singură
singură chi issossită
chi oadisso lu utzätsiō
chi dada alieci lu tzissi.

- pia avapja avapja hilla amia
nafâlia w voi sti scöli
c ja iu jinu cuscili sti li
cuscili chi famprolu

- ia stigârnila la oâda amia
pia ermany oli crivati
chi olela jinu olulciu
tas bia
aiicii matahiartă.

(Στοι 5-6 Κείμενα στις 6 τις
ἀναίρεσης και μόνας τέσσερις λεύκωση, τις
την δημόπλευρην αστρέψει. Κι αν τινάγεται ή
“έλεγχος” με τη μάσκα Της, της άλλης. Σημά-
ντεια σημίτοις λεύκωση, σημάδια στέλνουσαν
διά γιατί έχουνται όι ευχαριστήρια των

σὲ νδρων, οἱ ουγκέθεροι μαι ὁ δάκηρός
Τὰ ἀλεύτην λευκάστα ^{καν} τὸ ἔρικο κρεβ.
λόγι, δές της υπαί θαυμόνα να
μαι πρωιστήτηα τοτηρο).

3. Di prā una munti olipuniā
unu picarayu, unu tziōne
ola-ola-olə cloputli
oñoljorā tut assunā
chi òi clō di giossu
iñ di puniā ~~lōachtipta~~
vruta alui
ola-ola-olə cloputli
au ligorā tut assunā
chielu oli harauli omsatiā.

(Nánu awo ^{-eva bouvo} kuni ~~pelupas~~ vantbauz
Evaz reonauz, Evaz λεβέντη, ὄχι-ὄχι
δλοι μαι τοι ηενδώντα την προβάτων
όλο μαι χιονάν. Ki ζει άνοι υετω νι
ωατίbauz η ερανουγέντη τον περι-
πων, δλά, δλά, δλά τοι ηενδώντα την
προβάτων δλο μαι χιοναγαν ναι ελή
άν την χαρά τον δλο νυδά). —

4. Μαρι ηαψιτσα πέρινα
μοι Λαρσινή τρυγόνα
ού παραδίρι ηαθετα
μαι λιγό παδορίγη
τὸ δάκηρο την χαράζε
αι ζετένα φοβερήγη
μι ηι λεωνι την πελγησ
μι ηι λεωνι την τέτη.
Παι πορία ηι πόνημες
δι' ἀριστρό τὸ χέρι;
Είχα πελκαπή κοφτηρό
μι ζευγή τὸ χέρι.

Δέν φαιτε τὸ παχαίρι ον
ανδέ τη ακρότο λιγό
φίον' σούχταιζε οπραβυνιαστήμον
νώ σ' είνε καλημέρα. —

5. Tsi stai fiatō nīng amari
tsi stai fiatō zla-zia-ro
tsi stai fiatō nīng omari
steiatō amari fass mi njeu
striačā amari zia-zia-ro
striačā amari fass mi njeu.
Katsé fiatō vrei sti negatsi

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

cätsé fiaxtä ria-ria-70
 cätsé fiaxtä viëi sti negtsi
 kä am tzotili tu xiäni
 cä am tzoni ria-ria-70
 cä am tzotili tu xiäni
 Jlulgits anni om tsi lugasteptu
 Jlulgits anni ria-ria-70
 Jlulgits anni am tsi lugasteptu
 snëga döi iö va lugasteptu
 snëga döi ria-ria-70
 snëga döi iö va lugasteptu
 chi ä poja iö vanu mi märitu
 vanu lian tzoni prämäteftu
 tass adäru palto oli viestu. —

(Tlaiudoroi uðen kev monä 674 8120
 sa, fiañudoroi uðen kí pia-pia-pó
 fiañi uðeroroi uðen kev monä 674
 81200; Ná neððun viðálæsa þá vár nvi-
 jú, ud weððun viðálæsa pia-pia-pó
 ud weððun viðálæsa þá vár nvi-jú.

Mái fiañi ðéhns vár nvi-jú; Mái haní plx
 plx-pó, kái fiañi ðéhns vár nvi-jú.
 fiañi ðéhx véo 674 3611, fiañi ðéhx

véo pia-pia-pó, fiañi ðéhx véo 674 3611
 674 3611 xrdna záðr ðéhx náðu neðitínu,
 674 3611 xrdna plx-plx-pó, 674 3611 xrdna
 ðéhx náðu neðitínu. kí, óndurðu ðuð ðu
 mærgerð, mán ðuðken ðuð plx-plx-
 pó, mán ðuðken ðuð sá mærgerð. Kai 674-
 674 sá nampreðum, eði náðu ólupar
 proðaræntu náðu vár 4713 w natið beth-
 givo). —

© 2006-2014 EKPA

6. S-ðeina, fedwa y, nævþreyf 1-
 674 3611 xrdna plx-plx-pó

- Kai eni 3éva kái fiañi ðéhx
 fiañi ðuð zóðu meðanoidum.
- Tá eni 3éva, áðu 3-rraðtihús
 náð heðvindla ðuð mætum
- Káru kev, ðuð bryj kávildits
 ferfadríipes sungefðes
- N'oi sungefð, fiañi kev fedwa,
 oluaðvindits tá proðum zas
 mán os gefðes záðu náiðid zas. —

7. Káru eni 3éva
 674 3611 xrdna

καθοριται συδ πατητικότερις
μαι μια λεγερή.

Καθοριται μαι τρέν μαι ηνων
μαι την γράφων

Διαμαντίδα κι, τι 'σαι τέλοια
τέλοια λεγερή

μινα δ' ιδιασις οτ' ηνων

μινα γράφωντα

Ούδε γένιος το' ηνων

ούδε διαμαντίδα

Μέ ηνων τι πατητικό

τι μεσάνυχτα.

Έχουμελαθαν νά γραφωδων ένη δινεί βρέθη
δ' γαμπρό:

Έχοιμοι γέρα μαι οι ταί γαμπρώ
ζευνινάν για την υψην γραφωδων 6ή
δρόμο. Μετρηστην αυτήν εν τῷ Ιηναγῷ
γραφωδων ήντι τον γαμπρό:

Τι μίνημα συν μήρ γαμπρέ

να μην ματά να ρετή κατά

να μην λεγή να ρετή διπλή

να γέρη κόρη έκορη.

Και συνεχίζων γραφωδωνται:

Αυτήρεσα ἀν' τι συδ βανά ~~την τήν~~

την την μην αρέα βρέθη
ν' θετι έβαγα ναι πινε νερό
να πινε ναι να γράψω
μόντσε τό πεντηνή λευ
τό χρυσομεταλέντο.

Δεν ματω δ' πεντρός το γεννερέ
δέν ματω μαι τά γράδα
μέντη ματω τό πεντηνή λευ
τό χρυσομεταλέντο.

Κορίτσια τό μενταλόδαν
νιαράδης τραγουδάσαντας -

2006-2014 ΕΚΠΑ

Σίε περιβόλι μενινω
μεσά σέ λεμονιάς
μι τότυμα ματέρεν
μιν μιά γρατιά νερό
βρέσσω την Αέν' να πλέν',
να διανοιρατωδή
Συζήνε να την πωσίω
μαι δέν τοέ δέχεται
Της τάχω μολυνάτα
μαι πωσίνα σελωρία
Δέν δέντω κολυνάτα ~~να~~
μαι πωσίνα σελωρία

μόνι θέτω ἔχω παύσι τός
Γιαννιώνια έλαυνται.

Μέσα στο εντζ. Την νύκτα γραφείων άραι
μεραρχών:

Πέντε μήνες περπάτων

στη γηραιά και ολόκληρη

πέντε ευρημάτων

στα υψηλά βουνά

για να βρει κάπια νανδρών

για να λανθάνει

Βρίσκει μέρη να μοιάζουν,

στα γριανάργυρα.

Πριν λενων, τας περιμένων οι Την
νύκτα ^{στην αυγή} να τοις είχανται καλαυριγιάνκι
γινι συρράσσει ως οι άλλοι ξεναντούν το
γινι, ν' ατλεμού.

Οι της νύκτα γραφείων:

- Γαμπρέ ή τοι η ικανή άρρενος

- Η ίδια μενταγιά και αύρευσα

- μι αργυρά να γυρίσειν

- να ηδω ως στον χρυσόν

- να φυάσειν καλα να στοιχίσειν

(ανατάει ο γαμπρός).

Άλλοι περασματικοί είσιν αντι την νύκτα, οι
γαμπρός ο μηράγιος ναι τηρεσοί
συγγενείς των παγίων είσιν δικαστής
νύκτας. Μόλις του βλέπουν οι Την νύκτα
γραφείων:

Σέν σε βοθάμαι μήρ γαμπρέ
νοι ναι άρρενεινα πάλιαρες;
ανατάειν οι άλλοι:

Δημήτρα σέν σ' άρρεν
κοντομαργέρης μή γαχτή
δύσω να πάμε είσιν χρυσό
να φιάλης περιήνα μαι βλαύρε.

Βγαίνει απέσιμη η μητέρα της νύ-
κτα, μή σνοια μαριά δύσιο σέντρα κεν-
τήσια, τα σνοια μαρεγιτούνη ήνα
είσιν διριστρός πέτσε τη γαμπρέ ναι
το άλλο είσιν μηράγιο. Ο μηράγιος

Έχει ερυμψένα στην τσέπη των πανο-
τεια για την νύκτα. Οι άλλοι προσω-
πών να τα το μετέγειν. Το βράδιο
μαι λέτε στην νύκτα να το γορτσί.
Η νύκτα γητι γάζινο για να το βλέψει.

Τοτε η μηράγιον τάχιν ένα γρ-
ηγή, γι αυτήν ναι τον γαμπρό μή

Ένα δύρο, δηλαδή αὐτή το δουκιάριον. Ήπια
την φορέται πίξνει αύσο την τούτην κα-
ρύδια μαζί τις κρίνηται μαζί σι
ναρκυριανότηται των οὔχονται μαζί^{της}
έτοι διαδικασία

Οι τα γαμπρών αρχίζουν το γράμμα:

Nu tiarholi lia lüata neükä
nu jinū la moi

noi avem una valoare mare
cineva vorbe potrivit de la treptă

- pesca mari vanni mi farà
chio la voi vai jinu.

Nu tiarëoli lia diata neăta
nu jinū la noi

noi avem un munti mari

chinū vdi pots tas trets

— pitru niciă văi miă drău
chio leî voi vaginu

Nu tiarödi fiata neäkä

nu jinū la noi

nu noi avem una sociă arău

chinū vdi pots tas trest

— Socia arau mviastu bună
dūally vdi triitsemu. —

(Μή γελίσαι μηνό τοπίοι πάντα έλαν
σε λιγό, εκεῖς έχουμε ήνα μεγάλο πέτυ
μαί δένθα μηνότερην να το περάσου. Μεγά-
λο γδρι, οδήγησι μει κρήτη θάρρωστον σε αυτήν.
Μή γελίσαι μηνό τοπίοι γιάντα έλαν
σε λιγό, εκεῖς έχουμε ήνα πράγμα βανό^{βανό}
μαί εν δένθα μηνότερην να το περάσου.
Περπατήσο ότι μήνα μαι τροι θάρρωστον
σε αυτήν. Μή γελίσαι μηνό τοπίοι πα-
ντα έλαν σε λιγό, εκεῖς έχουμε μαί
μηνότερην μαι δένθα θάρρωστην να το
περάσου. Μή μαί το περπάτησε μαί
νύκη οι δύο λιγό θάρρωστην περιποντές).

Ἔγων δέοι καρπετίσσουν τὴν νύκην τὴν
οἰδουν τὰ ἀδέλφια Τυρόβοτο στρεψίν-
τερής μαι τὴν Βράχην στήνεια.

Ο δαμηρίς ἔχει ληγὸν ἀντὶ ἐξωτικοῦ οὐδὲ
ταυτικοῦ τραχύτατον:

Mori alba omia chio i chibo-bo
Mori alba omia chi mussiata omia
ia tzilli al atentits tas ti dā
afienti iō chio i chibo-bo
afienti iō tshi flilia s'olā
chminni maratanyi nu mi olā.

(Κατέ σένη και χιοί χιο-βό),
κατέ σένη και μεί θύρων
πή γιοι πατέρα σων να σέ δώσει, ο αυτονύμος
και χιοί χιο-βό, δ' αγέννης και
τό τουρετικό δίνει μεταβάτη
εαυτέν δινή λέ δίνει).

Καμι 3 ινουλίσεις σήμερα πόροι την μεί
οι αυγενής γραφαδιάν:

— Δέντρο ν' είχα σήμερα και

μηναρίκι, σήμερα σύρα και

μ' έπειτε στο σούρι μήδα

μεί σήμερα μακατά και σήμερα

έπειτε μεί σήμερα

μεί σήμερα δόλια τη μητέρα.

— Τύρα βραίνω ζήνι

τύρα μηγαίνω ζήνι

τύρα η μεννα του πατέρα

πατέρα για μέρα!

Πλω σίναι η μέρη και;

πλω σίναι τό πατέρη και;

— Μέρα σε ταχινή την αυτή

πέρδια σήκων μεί λαζαί

πλω σίναι αδελφήμα και,

έλατε γεώ

στοι γρινήρως σ' μαστή

μηδοι νωρεύεις ρίχνωμε

να μη σ' αρνάζης ο μαυραΐδης. —

— Όσοι τόν ήλιο ανδινευαν

πων πάτη ναί βασιλεύον

μη μέρη πάγκε του μαύρου

τα μέλαινα αγναντεύει

Το μέλαινα μεί το νησί

μεί τη μοντίς παχώλας

Βλέπει καράβικ νέρχωνται

καριώτες ν' αρχενίζουν

καράβια η αρτενίζουν

μηδοί μαραβουνέριδες

αύτοι τον νιό που φέραν

τον νιό μαραριώτερο

τον τέκει η μεννα τη ξανα

μηδέγκι τον παίρνω για σύνδρες.

Κλαϊρούται για τον χωρισμό οι λη

νέκτη αρχίζουν το ξήνη γραφίδι α-

πρεδινόρινοι πρή τοις συκούσερας:

Την κόρη σου σαγ δίνωκε,

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Ερέ ουκινέροι.

να τινες την παραπέμψεις.

Ερέ ουκινέροι.

1860 να μάθη τα χωνία σας

Ερέ ουκινέροι.

τα χωνία σας είναι βαριά

Ερέ ουκινέροι.

Σήμεριν νίνην έρη αύδο το σητι. Την
έρχεται ένα γραμμέρο και φοριώνει την
προσωπική (παραστήρα) έρλενταν ένα κέ-
ρο. Βρουντες πάτη στην υγρασία την νύχην, το
μαλωσαρίγιον και σένει μπρόστα μέσο
στην παραγάλια. Το σδι την γαμπρώ-
γραφωδή και οι την νύχην φορώνταν.

Καρδιάνιν ανεβαίνειν την άστραγια και
τα γαλάζια την νύχην θένειν και
τα μηταλλαν σίδη γαμπρό, άνωτον-
τοπενοι οιαί από το σδι της νύχην.

Έψη δεν έτυχε τη δοσί την γαμπρών
να τινεις είναι εύτι. Κοταν ταῦτα έλα-
έρδει, γενιναν (το σδι την γαμπρών)
τηρή την προσωπική και μανικούντονται
προ την ζευγάρισμα. Τα γεφυριώνταν, ήλεν

μπρίσσαν μετά τα στέκανα στο σητι,
τα γαμπρών. Καλείται τούτο το πεδίο
να τα ξηραστούνται την πολλά χρήσεις,
ένας τα λιανοποιίουν τα μανιά να
έναι στο γραμμέρο, διαφορετικά δύνη-
μοντεβαίνουν. (Σέτησε έπεις σίνο-
ρα και μαργάτες). Για τον μηρότικο ν
πρέπει διαρίζει μετα μετα την πεν-
τη μαρδέλα.

Σήμεριν πούνι και βλιγανίγια, προ-
πήνταν ο ναύτος - το σδι την γαμπρώ-
να την μηρότικην και αποδούσαν
συγγενεῖς την νύχην.

Το σδι των γαμπρών γραφωδά:

Πήραμαν του δρόκου δρόκου
το στρό το μανθάνι.

Βρίσκω μία μαλιά στο δρόκο
που ταν βέντοι φοριώντες
άπλωσα να πάρω ένα

την της παιρνει την τη μάθη
τάχα ζεύξιν μετρημένα.

η λαύρα μ' λαυριαστένα.

Το σδι την νύχην από πίσω άρχιζε το
ύπια, πάγι σήμεριν ζευγάρισμα

τεμάχια κανονίδην
 μια προσωνύμια μαι ήδη μέν
 γνωστέντα μου
 την μένη πάρη μή ταυτική
 μαι μένη συγάζουν έδν τ' αρνί^{της}
 Έδν τα αρνία Την παθολογία
 τεμάχια κανονίδην
 έδν τα γρανία την χριστιανία
 γνωστέντα μου.
 Εδν τα γάρια την βασιλία.
 Φαντανταν έτην γνωστάνταν την
 στέγανα. Οι ντες μαι οι νέοι γρανίτζουν ναι
 γρισιούν τις τσέτες την γαμπριά ήδη μαν-
 γέτα. Άκοτην γρανίτζουν ναι γράγιον τό^{της}
 πονόματα των υδωνών αυτών το παναγίο Την
 νύχην μαι την γαμπριά μαι δύοικη μή
 δύοις τη δύοτην αθηναίη ήδη πανηρέτεραι είναι
 ήδιο χρέον. Άκοτην δύοις ο γάληνος διαβάστηται
 δύοισιολο μαι φθάνει ήδη διημέριο "μή δέ
 γυνή ίνα φοβήται την άνδρα", οι νιόνυκοι μήδε
 για προσωρινήν ναι ζελητηριανήν, μια μάτι
 αυτής μαι θά πατειδην. Στόν χορό δέ την
 Ησονίας οι γυναικες μεριζούνται ναντί^{της}
 τραγωδιών σιγά: ρίζε ναντί το επιθάρι,

ναι φυτρώση τεαργαρίδης...
 Η ναντί γρανίτζη ήδη την πρίση ναι μαργι-
 τηνών το στεφανοκέαντο ήδη ώμης
 Την νιόνυκην μαι να της την πρίση μίο
 πολύ...
 Τηρώ ταλετώσουν τα στέφανα βγαλμούν
 ήδη την ζελητηρια μαι χορευτών. Δη-
 νιούσι αυτής χορός ο δύοις διοτελείται ήδη
 απόρις μαι γυναικες δύοις δραματική μέρη
 λος. Πρέποι χορευτών οι πεδέροι, γετ-
 πα στοντός, καρδινί ο γαμπρός μαι
 μή νύχη. Ήδη τη νύχη όπαρχη ήνα ατίμω
 τραγωδί ηντι τό χορεύει μέρα μή νύχη:
 Στον δυρδιώτινον τον αδημόν
 περπατή μιά περιστέρα
 μή τα γιά μή τα γαλογία
 ήδη τό φιρτζές ήδη μήτρα
 Αρχίνισι, γυνήν δροσωλή
 μέροι, εδρητή το σαίρον
 σε μαλιάντη μή πετράσουν
 σε χαιρίζει ο πιέρος σου.
 Ακολουθών ήδη χορό οι αγγετής λινωνούν,
 ο μπράτης μαι τό οδι, το οδι την
 γαμπριά, το οδι Της νύχης, ήδη προτέρη

χορεύει, δύναται προτέξει, δύναται χορεύει αλλά
μαι δύναται παρεγγίζεται. Ο χορός γράται λέ-
χει αργά (όπωσδηποτε μεταξύ των δύο Τανάγρων).

Τελειώνεται το χόρος βενιανών ούτοι καθή-
γιαντοί εντι τα γουπριά. Μπροστά πηγαίνουν
τα άργανα μαι διαδονταν δύοι οι συμπτ.
Οεροι γραγκαδώνται.

Κινησάκης μέτρωνται
μικραρίαν μέτριαν φίγαρι
μιαν αίτην την μαυροτεία
βενιανών τηλόγα επωτέαν
παλλινδίρια αρικατωμένα
το γεννέταις γιουκανετένα.

Νίκος την νότια πήγα μικρό
τέτοιο ανθρόπου δύναται
τέτοιο νιό μαι παλλινδάρι
μικρόν σάν το γεγγάρι.

Φαντανείται την μεταξύ είδυ αυτή τον
γουπριά μαι αρχίζων.
Τού κύριο γουπριά μικρώα

τι βαρείται την συσσυμπαντένα
πειθαίνει πειθαίνει αυτό^{αυτό}
μαι τότε μέττο παραγένεται
μάρσι μάτια μαι φεγγάρι
ν' όσο νέρων τό νιό γωγάρι.

Τό σούτι την νύχη τέτη:
Έβρα μυριά μικρόρι
μιαν δεντή την πέρικα
μια γιαγιάρεα την, μια γιαγιάριν
μάλιο, φεγγάρι μέση την
μια γιαγιά την πηγή πηγαίνει
σαν γιγγέλων τελού σασιδι.

Η περαρά βραίνει αυτήν την ώρα από
το εντι μαι μέτρο της περατίφρη
οικεί μήνια πιθανεί χορός για να
δεχθεί την νύχη. Χορέυουν άλγο μαι
γέλια μικρή περνάνται σήμερα πότια.

Πρέπει νάνι γενεί μικρόρι, έχει στράψει
στη γενιάνι σέντρο οικεί πόρια νά
παντού μικρό. Ήρωας την γραγκαδάλη μαι
αυτή προσκυνώσει:

Έβρα μυριά νύχιται
μέτριο στον βιραμοράτην τα εντιτια
μάτηα αίτηα γεωλιά νά βήλιοι

ndna autu va zefewlions
nene agorios vai kia roiontos.

Η περιά κρατά σιδ χέρι. Εντο-
γο με την και ένα τέ βαλυρο.

Άγαν μερίσει την νύχην και τον τακ-
πό, παρεν, ματόνιν ή νύχην βαλυ-
ρο και γρίδανε στάυρο 6ήν πόρη,
ήμερη τη γραγάδαν:

Nuqtosa tev mamparw-ēn

noiç σ' apłedwne mo
moi mamparw-ēn

brīna pteira
kamparw-ēn

tu īrada tu īrī mai
kamparw-ēn.

Η περιά απότην ποιγα τη νύχην
κι νερό και με μρασί μιν νύχην
μεριδει, μέλλον δωρίζει πετσέτα στον
ηερό. Τον φίδην ματόνιν το χέρι
και αυτή τη, σινη χρίκια. Απο-
λόδηγις μεριέρος την τραχεδαν κέρα
και το χέρι, η περιά μρασίν
σιδέ μεράδι. Την κια μουλιάρο.
Η νύχην λειανει τέ το σύρι γο-

ματ ωντει σε σίδηρο την ζέκην
στην πόρη. Την βράγην απότην τεκ-

1 ή 3 σάγορδην σιδ συστήματο-
γει δένηρα μαντήν μι αυτό
μια και σινουτίνη πρώτα σάρετη.

Στό δωκάτιο την νύχην μωάρην μια

μαρτιλα εδινά μια τη νύχην στρωμέ-
νη τέ δένηρο σενγόνι, σιδ συστήματο
δένηματέρειν μαί να μαδίνη, έντη

δι ειναι ζέκην μαί πη δη, την σφί-
ζουν τα παναλόγια. Τό δωκάτιο αλισ την
την μηναγήσια (συγγενειή τη νύχης
πωλάδα λέβων μέρος σιδ γέτη τη γαμηρι)

Στό άλλο δωκάτιο τα όργανα παιγν
διάφορα γραγάδια. Έν τώ μεταξύ διαλέγονται

πρέσ ειρήνης οι Της νύχην συγγενεις, μι-
κρέλιμαν μαί την ναννώ. Καρδιν απω-
λοκιδων την ξαμηλά γαναγγαίουν
και πάρων πρώτα την μηρδικό τέ το

σοι των μαί την βορινό δένηρη γο-
διά. Άνοι έντι πυράνων να πάρων
μαί την νανό δένηρη γέρενη άρει
κηπο ματ μρασί. Το βράδυ αλισ δια-
τάξει μερίμη δέ ναννώ.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Οι μηχανισμοί έρχονται πάνω. Άγρια καλογάνων στη γενικότερη:

1. Ηλεκτρικές μηχανές

με στάθμα βοιβονιάσες

είχαν τραπέζια χρυσά

σοφέρα διαταγματικό.

Νέα είχαν μηχανές αυτοδότησης

που τις κερδεί και πινούν

Κέρνα λευκά, γυαλί, κέρνα μανι

πέντε μηχανές αυτά τραγούδια

τοις τις τραγούδια να στην πιν

μαι να στην τραγούδια.

Έγινε τα χανιά χρυσά

και τα λαρισάδια πήρα.

2. Δω σὲ τοῦτα τὰ τραπέζια

λανθανίσα μαι λανθανίσα

μαι λανθανίσα μαι λανθανίσα

και τραντάκια σερωτένα

κυαρίδια φανωτένα

Τραβήγετε βοριόγερας

μαι γυργιγενεία τα λανθανίσα,

γίκιστε διαφένος θάσ

γέμισαν μαι τα τραπέζια.

3. Ν' έριξε μι μηχανίδες

σε τάπα τα τραπέζια

για να στην πιν μια βιλιέρη

μι ένα μανεύρηρο σάτα.

Πάντες ήταν λεσιά στον Μηριά.

Ητούσια παλιά την Πάτρα,

Χριστούδωνος άγαννος

και πάρη λαυριώνια

μι λαυριώνια τόλερε

μι λαυριώνια τον Λέσι.

Χριστούδωνος, ούτε φέρειν

σαν θέλω μαι ταν θέλω

μια μηχανές ήλα μια βρέμα

ένα σαλβάτο βράδυ

Πάνταν οι ταύροι, σιά τραγιά

σιάρσοι, σιά λαυριώνια

μι σιά φυγετράνιας σιά δεσμάτων,

σιάρσι ταχαί τα βράδυ.

4. Ν' ζεστίσεις βουνά απ' τάρραγα

βουνά τη ανησυχούσατεν

τας βλάχους τι τας μενατι

τας λαρανταρανατι

Τζανχάδι (εγγορές) πίνων τα χωριά

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

μι ολα τα βλαχοκέρια
γιαννίνει ότι είναι τόσον
πολύ τον παπούδην
ταΐριαν μαζί γιαν τάρκιαν
μαζί με την στάνη γιαν
ταΐ έτατε δρέ θρυμβών
μαζί πιθήρη παρατήτη
νάνι να πέται τη γένεση ση
τη ίδη τοτιμονάτη.

5. Τριανταφυλλίδης
μένει, να την το λέιτε

(Όπως το έχω οράνε ακούτερως στο κεφάλι
κα).

6. Μανί γέλασαν οι έμορφες
μι αλήσαν οι λευκόπετρες
τεύ γέλασαν μαζί κέα γανδιά
μιαν χίρη θυγατέρα
πάχει το λετι ούν έται
τα φρύδια σου γαίταν
Στο μυροχώρι τεύ γενναζε
στον φηι γιώρη την πόρτα
κατες λεβένη μη, ζερότηνα

μικροτε ταπεινωκέντα
ν'έχω την αδέλφια σιώ σιρατό
πρωταρχαδέλφια κιέριας
χιαί έχω γελάρηα λοχαγό^ο
μαζί υπόφεια ταρματέρη

7. "Εγει πασέη διαβαντι,
μι άλλος έρχεται,

σιά τρίματα πηγαίντι

λέγει σιώ χασανά
γιαρέται τον γερόγιαν
τον τριματινόν

γιαρέται τον πανδίτη

γιαρέται την πατριάρχη,

γιαρέται την Δημήτρη

αντί τη διαπροσδιογιών

Δημήτρης τρώει μαζί νιν

μαζί γυλιούραγονταν

Τι παθεσαν Δημήτρη

γυλιούριάγοντα

"Ασπρα χαριά τηγ γέραν

μαύρα γρύψτερα

"Ασπρα μι όν μεν περισσων

γρύπτα δινατέ

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

ελαυνία μικρή τελείωση
λίπες σίναντε.

§. Ογκογόνη λειτουργία
σε μια παλιομελινώδη
επί των πολύ των γάλλισην
μάλι το πολύ το διάβο
ζημοδιάσαν τα χέρια των
μι έπειστη το ποτήρι.

Χίλια μολεκουλές
μαι μαργαρίτες
ν' ούτο το βιό το ποτήρι
μι σόδη την ρεπισών
κι άλλων μονάδι την παναδί^τ
την βρήσκε στο παρόπειρα
πέρα πανά μι την παναδί^τ
πέρα την παναδί^τ

Χίλια το ζευγάρι την
μαι σοδή χίλιδης τότα

Βάσια πανά μι την παναδί^τ,
βάσιο την παναδί^τα. —

Αύτα μι αύτα επιγραφής λέγειν
μεριά το φαντό. Το πρώτο άρχιτεκτονικό^ό
ναυτικό μετόπιν δη μαρέμενη την

χαρηρά. Για το τραχύδι μίνηται μή
έγινε με παραγγελία: λια μην
μναβετι σοστι = μάρε ή να
τα τραχοεστήν πεδερέ. Το γένιοναρ-
νιν στην νύκη μαι μόνο τραχηρό.
Καρδινιαν σπινέτεται πρώτη στην κανένη, μαι
να τον τραχηρό, τη νύκη μαι το μοί
αν μαι άρχιτεκτονικό το χορό. Το γένιο
μνεται μαι σιδήρας απότητας. Χρειαζεται
μέση συνοδεία το θρύλα, αλλα και
μόνοι την τραχανάδων το κατώθι
τραχεία:

Βλαχώτα ν' ξερεύεται (ετά την καρά)

μεσός γρηγορίας παχώτα

ξέρεται τη ρόμα μένεται

τι άδραχτι, τη γιονάτο

σέρνεται τη σοδία την

δροσιά μαι το μαργαρίτη μόνο

σέρνεται το παντεύεια την

το μάν τη λονταδία

κι ο διάχος την παρέρεψη

ετά μαι γρηγορίας παχώτα

βλαχώτα μι, μάρε θράχελη

μαι μάρε μαρτβαίνεται;

Άπο τὰ πρόβατα ἔρχονται
εἴδη οὐλής τε καὶ λιγάνων
θλακώτα τῇ δέν πονηρόνεσσα
τερανάν τύμπανα τὰ οὐρανά,
Μηδετίς βρέ οὐ μαστικοφέ
δή οὐτὸν θηνάν τὰ οὐρανά
να τριπάνην πάρανταν οὐ
θηνάν τείνη τὰ οὐρανά
τοι οὐδὲ τύχηρον να τριπάνη
τυπέσι οὐτερί σιδηρί;

Τούρκος.

- Τ' ἔχεις παιώνεις οὐδετέραν μαι γένεσις παραγόντη
τοῦτον θρυσσίδες εἰσερέποντες μέτρην δροσιάς στα γυψά,
Παιδική, σάντες ρωμιότες να γάγη τό πολογίσι
Αλλά πασσούς έπειραστο τού δέναντις χιλιάδες
μόδοι, στονίζουσι τὴν ζωαραν αὐτιώδη τη δροσιάν την
μόδοι, συκάδι, πλέβατον μηδετέραν τού νεανισκών
τει ιδύαν τού πτυχωδείατον, περιφένιας ει παριστέοντα
Στα τρία Τούρκος.

- Ποιός εἶδε πρόσινο Θεοφάρι,
τιαρποτεανάος μοι τρανά
να τὴν μαι γέρδην τούτη
τεωρία πετρίτ, τεωρία σπύριτ
μαι θηνάν πορτούνα πατέρανε,

κοριτσιά με τὰ πτάχατα
τυίέ τη οὐρά οὐδετέραν τρέπεται,
ποιός δά οὐν, ποιός θά φιονται
τι, οὐταν τύπηναν να ποιόν νερό
τεωρία πάντα να τηλίξει τούργαν
τυίέ την να τηλίξει μοι τὰ γεριών
ματ την πόρη να στίχην
τελεστε το παντόδι τεν
μαίνεις τύχην ταχτήν την
τούργαντον παραγόνταν
μια χάρα την το παντόδι
κυρδότε το πετρανταν
μόδο το τραγωδονταν
Στα τρία.

- Μα τι τὸν θέτων τὸν ντοντιά
κυρούσα τού Μεριδότοι, παντελήν Αναβίκοτά
τρέψι δά φύρω μαντριά
ποιό μαντριά τού ζήτω
δα μεντούς χρόνας
να τεν τίτην
τεντες να τι ξυταχώσιν
Θ' αποπίσσων τα λατουά ον
μεττώντας μα τας δέρτες
Στη τελον άνο το νέλαρο.

κατάπι αριθμόν
ευει γυγγού θυμόρρεα
γυγγού λαυρολεύκη.
Συμβασιούσιος χορός.

Παναθηναϊκή της βάλιξτας
την πρωτιάλιστας
να δέχουν τα μανιτάκια
σαν την κασιμώρρεα.

Παναθηναϊκή η Πάρος
μι αύτη τα γρίψατα
να δράσωνται πάντα
να μόδων τα μανιτάκια
.....

Δια τρία.

Τι κάλινις γιος Σπαντάρα
τι κάλινις, τι γύρινις
ναί νόη αρματωτένα
Δε σ' ξέριζε γιας Σπαντάρα τη Γρεβενά
Φωρια μαι Σαμαρίνα
και βρίνεις ματέτη, ειδί βανά
κατέκτη μια μαρκόβενια.
Κι, άνδρω μαέκτης φωναγια
μι άνδρω μαέκτης ΑΓΕΑ:
Σπαντά κι, ρίζη γαρέπινα

Σικάτα κι γιαρματάσου
Τοί νοή να ρίζω γέρμησα
τοί νοή να γιαρματάσου
Έχω 'μων μης Σπαντάρα
έμι ικον μης Δρεβένα(γα).
Στο τρία.

Παναθηναϊκή μέννα σου
να διέβασε ειδί γόρη
μαι διέβασε τα μανιτάκια μου
μι ξέρων δεν τα μάνε μανιτάκια Αγριασία
Σύρε να νοή, ειδί μέννα σου
γαριρό διάνα με μέννα
μάνε δέ κι οδέλα μη γαριρό
οδέλων μα κανούκικηδη
μι ξέρω στρωτήν για την οδό
δέν οδέλω,
κινύ οδέλω, τα μανιτάκια σου
να τα μέννα γιτήνω
(Θά μπορούσα να γράψω από τονει
τραγούδια, αλλα δεν ζέρω αύταν έναν έπαφ-
τια). Χορεύοντας μαι νίνοντας, θεά-
νων οι ορωίνιες θέρε άνοιξε ο
ναυαρής πέρα το σάι ή τω πρέπει να λύγων.
Τού ζενινών πέρα το γραφείο:

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

"Θραυστής κύριος νοές", σύμπερος ήταν
μαζί με πρώτη σε όλη την πόλη την.
"Έχω σήμερα πράγματα μάλλον περιβατικά
πάλιν για γραφτέρα και δεν σ' αἴρεσαι
τις παραγγελίες μους στην περιοχή καθώς
Μείδιος αύριο φέγγιζε μαζί στην πραγματικότητα.
Την γραφωμένη γρίφο γράφην. Οι
γειτόνες συνεχίζουν το θάνατο μή το
πρει. Κατά σήμερα στην πρωί γράψαν μέ
τινέρα την νύχταν με την πλημμύρα
(ψυχής γράψαν με την πλημμύρα με την
χαρτιά αναματρέψαν στο γράφον) το
φέρεται για να μουδνεί την νύχταν μαζί^{την γραφτό την πρώτη στην γένος της περιοχής}.
Καθώς βγαίνω μαζί χορεύων πάλι
έχω μαζί πρώτη σε νύχταν στρέμενη για χωρά.
Καθώς γκαίνω πάλι, ένα χρόνο
με γένεινα την νύχταν. Ακέραν σωτήρα
πολύτη την παντά παντερό μαζί την
περέστη μαζί βραβεύεται μαζί με χίλια
νεαρώδες ηλικία.

Οι γυναικες δημιουργούν να γνωρίζουν
καρφί πάντη νύχταν για σημάτι, έναν
τηλεοράστη οδηγόντας στην νύχταν αργά την

διαπλάτην μαζί την σε άλλην μαζί ν
νύχταν, για να φέρει την νύχταν στην
βράδυ. Φέρει την πάντα λαρυγγάρη. Η νύχταν
φέρει μαζί την πόρπηα την πόλην στην
εσφ. Πηγαίνων στην Τρίπολη βράδυ την
χωριά, με πατέρα μεταξύ ψυχής αύριο
πιντήρα (έχει βάλει πέντε βασικούς μαζί^{χρήσιμα}), μνήμην μεταξύ των πάντων
καντιά. Πηγαίνω πραγματικά στην
φέρει γραφτότητα

Είναι γενικά να νύχταν την παντάρη
με πατέρα μεταξύ την πάνταν μαζί νύχταν
να μένειν πάντα με την πάντα μαζί^{χωράντην}. Στο πρώτο τέταρη:

Ω τό ημί ηναν αύτην η θύμορη
πολέμιαν από την βράδυ
μέτρη την πλευράντην στο τακτό
μαζί με τη σίνη πολογώνταναρο
κομπάτι - κομπάτι την πλευρά
Για πράγματα, πέντε νύχταν εδώ
μνήμη νέρδη να φέρει
καρφί πάντη και μηδεμένην.

Πράγματα στο σημείο καθονται έχω
είναι αύτη σε καρέκλες και με νύχταν πορεία

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

περνάει με την καράτα και θιδά τάχτη που ποιεί προσφέρει νερό λεί την καράτα. Η πεδερά συνήθως πίνεται μεταξύ της καράτας λίγα. Οι υπόλοιπες δίνουν ζειγμένης χρήκατα τα δύοις ή νύχιν κρέμας στο χέρι. Κατόπιν άρχιζουν πάλι να χορεύουν. Ένας βρίσκεται από τους άνδρες ήδην ο Ιηραρχικός ο ίδιος οποίος γεμίζει. Κερνούν την πίτα έποιοι μελιγώρι, σε όλους τους παρεγρισκούσενται. Ο Ιηραρχικός μελανοβραίτης ήταν ταυτίζεται ναι γελάει. Μοργεύει ταύτη γραπτά πώς έχουν φέρει οι συγγενεῖς την νύχταν. Οι λευκοί ή ώρα και πάλι περνά και οι γέροι φέργον.

Τα πινετρόγια γίνονται την πρώτη κυριακή μετά τον γάτο. Την πρώτη αυτή κυριακή γίνεται πάλι συρτήρωνις των συγγενών στο διάτη των γαμπρών πάντα νέα και νέα σε ταΐστα λα βισσιαρκά (να με το σούτι την τελευταία) ή την έναυλια δίδονται λαντανδια στην νύχτα στους γαμπρών και στην ληραρχία. Μετά το γέλη

λειτουργίας άρχιζουν οι λαρζάνι να γερίζουν στα δύο διπτά των συγγενών των γαμπρών πρώτα ναι μαστούν την νύχτα. Στό μετέπειτα προσφέρονται οι ίδιοι ίδια πίτα στην νύχτα μεταξύ καραμέλες και ρύζι. Η ημέρα εστιών αυτή κρατά στενόν μέχρι τό το βράδυ. Το διάδοχη τελείωνε, ή βλάχινος γάλας.

Πληροφοριοδότης: Αρθύρα Οικονόμου

Τραγούδια τραπεζίου

Τίνος να μάρει την καρδιά
και τίνος να καλδώ,
παναδελφά τον πάνι θα πή
τα άδελφα δέν πονιστεί.

Τα δέλφια σχίζουν τα βουνά
και οι άδελφες τους κάμπουν
μια μία μάνα σχίζει ο άλασσα
ν' ώσπες να τι άπαριστη.

Και πάισσε και τα ζητάμωσε
σε μία χρυσή ταβέρνα,
ν' είχαν τραπέζια δέρμα,
χρυσά, καλαμάτενια
ν' είχαν μια ένα μυρό γρασί

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

και τὸ κεροῦν και πίνων —

Έσου κυρά μας Στέργινα
μαι σὺ βρέ αἴφεντη Στέργιο
η ἀρρεβενιάγης τὸν υἱό
τε μιὰ γανθή κονέττα.

Μάνα μα, φαρκανινούμα,
τὸν γηποστόλην δὲν οτρουν,
μόνι θέλει αὐτὸν τὸν λεονάχορο
αὐτὸν τὸν βλαχο-γιώργο,
αὐτὸς δὲν ἔχει μινα ναρά
κινδυνεύειν.

Μάνα τι, τέ κακοπάντρευτες
Ιεννα, ιεννατά μα,
μαι μι ξένωρες στοι μάψους.
Ν' έγινε εινής καρπους δέν βασιώ
Ιεννα, ιεννατά τεν,
γενιό νερό δέν πίνω,
νι ξέδω γρυζένα δέν λατή
Ιεννα, ιεννατά μα,
μι ο μάνκος δέν το λέτη
Το λέτη μιὰ ἀγραμμάτωσα
τὸ λέτη σάν Ιορολόδι —

+2 πάρε, Αγιάκη, τάχος
και τὰ χρυσά ταρδάρια
κι αὐτὸς τὸ δρόμο ποιεῖται
τὸν θύμοντα γυρίους

Τρεις χρόνος τελετεύτηκα νὰ στίψω περίβολοι,
βάγω μικής μαι τρανταρής, νεράρης μαι

βάγω μαι μιὰ τριανταρής
ἀνάμεσα λέ τις ἄλλας
βάγω μαι τὸν βασιώνο
για νὰ μηρίσῃ ο τόπος
ξὰν τοκεαθετε τὰ πυλιά
Ολα μναίνουν μαι βγαίνουν,
μναίνουν μαι βγαίνουν τὰ τατάν
μαι τραγουδάν μαι λένε:
Καλό νάχτης αἴφεντη μα
πίστηνος περιβόλι.

Τίθρας η ώρα για σάρτερμα
ώρι Αγιάκηα μα

+3 η ώρα για την οιδην. +
μι αινήν τὸν δρόμο ἄλλαζε,
τηνήρε ἄλλον δρόμο,
πήρε τὸν δρόμο τῶν Κλεψτῶν
τῶν καπεταναραϊών
(διωνιός) γέρραγι τὰ φυσάν τὰ οιλανόβυλα
Θέσσα νὰ τὰ φυλάν τὰ 'Ελληνόνωλα
κλέψτην τὴν οιδην τ' ἄλλογε,

2006-2014 ΕΚΠΑ

κρυψά την καυτερότητή,
 Έχεις γέλικων νί αδελφών,
 Έχεις θάνατο, πατέρα;
 Ν' έργων όχι μεθέλησια στόπρατο,
 πρωταρχαδέλησια ηλέκτρε,
 ναι νέα την γέλικων
 την μικρήν είδε οπίζει,
 νί σέβουν θεατές.
 (σιστίχο) Μη ταξιδιώγει μεταξύ πατέρων

© ^{Γελιότης}
 Άκαι μικρήν γέρκη και βετυαλήσια.
 "Όλα γέλικων παν, μη οι δύο
 σφικτά νί αγναλιαστικά,
 νί έργων είμι γέλικων νί αδελφών. —

Πληροφοριούστις:

Άρδουια Οινούχια, σε Μικρή
 Αριθμού, γείων 48, Αγ. Νικολαού.

Συλλογή λαοχροαρικών ς Λίγου

Σε Μικρού Περιβολαιού - Βελεστίνου

Μαχυνοίας.

2006-2014 ΕΚΠΑ

Οινούχια Αικατερίνη

Γ' Φιλοδοξίου

Παν/κόρ γέτος 1966-67

Πίνακας περιεχομένων.

1. Μοιρολόγια
2. Τελευτή
3. Ηλιοφορίες για τους Βιάχους και βανδρίδες.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Μοιρολόγια.

Τό δέχται αύστηση για τὸν αδελφό της.

1) Δέ σὲ μαρρώσα ποταμιά,
νερό νὰ ματεψθιν.

Και τώρα πή ματεψθε
μά θάλασσα γιοτέρη.

Φέρνει δευτρό, φέρνει κλαδιά,
ρίζα 3εργωτέα.

Φέρνει μάι μά χρυσή μητρά
μεί κένταρο φορισθεύει
Και πάνω στα κλωνάρια της
δυο αδελφία αγκαλιασθέντα.

Κράτα καλά ζάρεράς μου
νὰ μή σὲ πάρη μή ποταμιά. —

Σέ ιδιαιτημένους λέγεται.

2) Κίνησι ένας χρονικός

νὰ μην νὰ γυγήριση.

Παιρνει τὴν ἄρπη ἀπ' τοῦ γιατού,
τὴν ἄρπη ἀπ' τὴν θαλάσση.

Ξρίσνει καράβι νὰ διαβῆ
βαριάτες νὰ πράπη.

Ξρίσνει καράβι σαν παλιό
παλιό και χαλασθέντα.

Τρανιόν τού καράβι του,

νατι τού καραβδι,

μολύγη ή δάλασσα νανιά

και η χύτια παλλικαρδια.

Κλαίται και μιά κατόπιν κοιρι

κλαίται τό δρό της χύτρα.

Μαρένει πέτρες σήνη ποδιά

λιθάρια στο λανιά

πετρουβαλδιτι τη δάλασσα

πετρουβαλδιτι και λέτι:

— Θάλασσα, πικροδάλασσα,

πικροφαρκανιστένι.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

3) Μωρές γιατροί διαβαίνουν,

έσβα παιδιά τους ρύτα

λευκωτις έχουν βοτάνι

για την αρρώστια του.

Λέγεται στους γένους.

4) Κάτω στην θέση της

κάτω στο γιατό

παιγνιόν παλλικαρδια,

παιγνιόν, χαιρούται.

Ριχναντε τα ψηνγέτια

στον ανισόρο

γρυντετεί ήταν ψηνγέτια

στον κατίσορο

και βάρεστε τον λεβέντη

τον περιγαύο.

Τσουρκοι τον τρουνιρίγουν

κι οι πουλιοι τον γλαιν

κι συνό τηρητα κορδισια

του μοιρολογων

λεβέντην λε, νάχυς λειωνα,

νάχυς μι αδελφης,

νάχυς κατιν μανιτα

νάχυν να σι βεν.

Λέγεται στους μητημένους.

5) Τι σαγ γέφταιζα μαι λεί διώχνετε

και λεί διώχνετε άπ το επιρημα του

άπο το αρχοντικό του

άπα της ματις νιράδη

και τά γεγούνια του

Φεύγω κλαιοτραγ και παρανυνετένος (η)

Παίρνω ήταν σιραζι

σιραζι μαι μονοντι

προς τα γεγύριζα.

Θα μωρ εγρά χεδνια

μαι εζι γάμινα,

ρίζτικ το μανιλ.

κέρα σήν θάλασσα
μι αντριώντες τό παντίλιο
για να τη μεταδεχτεί.
Κι αύτη σήμερα τό παντίλιο,
γιώ δέν γανάφχολαι.

¶ Κατιώ στὸν ἄγιο Θόδωρο,
τὸν ἄγιο Κυνογάντιο
πανηγύρισμα γένεται
τεργάθου πανηγύρι
σαράντα εἴκοσι τὸν χορό
μι εξινταδού καρκέτια.

Τὸν ποίος τραβάται τὸν χορό
μι ποίος λέει τραγούδια.

Γιάννης τραβάται τὸν χορό,
Θανάσιος τά σραχούδια
Φιλοκαλία τοὺς ἀγνώστους
αὐτὸς γυνή ραχώντα
σύρι τηρεί Γιάννην τὸν χορό
Θανάσιον μι τά τραγούδια
να ματαύρωσην αύ καρνιαλικώς
να ειπωθεί νι αρρέπει
να βρούν οι καννές τό σαΐδιτ
μαι κια πανδία την καννές

Γιαννί ταν καίρα τά βανά
τι στέκουν βουρσιστένα,
τελού ἀνετος τα ποτέκια,
τείνεια βροχή τό δέρνη,
οὐδ' ἀνετος τα ποτέκια
κινδ' η βροχή τό δέρνη
Μόνο διαβαίνει ο χάρογια,
κι τοις μεσοδαμάντενοι
σέρνει τοὺς νιούς αὖθις μπροστά
τοὺς γέροντας αὖθις μαρένει,
μι ἄλλοι μπροστά διά στόρα
λεβέντες μαι νεράδιται.

Πίγκηται σε μήτινημένους.

¶ Τρία σαΐνια για Γιάννην
Πέτρα στό Μεσολόγγι
νι κατιέ έκτασην τα ντέρτια του
και τά παράνορδα του
“Εναγκλωτική πού γέρασε
μι άλλο την αρρώστηα τι
μι άλλο πού κάνει το παζίτι
μι άλλα πουλιά δέν τέχει
μπρίγια γέρος ται τοις λέπη
και τοις παρηγορήτη

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Ν' έστιν πάντα χάρεις τα παιδιά
νίσις ήσαι μάλιστα λύγανες
μη έστιν παιχνίδια κλαρόβετοισιν
να φέγγικεις κραβί να μάνεις
ν' έρχεται ο Καῦρος γέρασα καὶ Μέσαν
τα φεγγάρια καν.

Λέγεται ετις νέες, και στις πανηγυρίες.

8) Ξανά κορί τεκδώνοι
σὲ ηττήμπο γέφυρι,
πολλά τραγούδια ἔλεγε
και παραπονετεύα
μη ἀν' τα τραγούδια τα χωτά
μη ἀν' τὸν ὥχο τῆς κόρης
τὸ χιονύρι ποίειται
και τὸ ποτάμι τετράδη
και τὸ στοιχεῖο τῆς ποταμιάς
τῆς ανούσητης μαι Γενεύη:
Γιὰ πάντες κόρη μη τὸν ὥχο
μια πάντες τα τραγούδια.
— Τὸ πῶς να πάντες τὸν ὥχο
τὸ πῶς και τα τραγούδια;
“Εχω τὸν ζυδρά ἄρρωστο
βαρειά μια να μεθάνην.
Διάδεκα χρόνια ἄρρωστην

τ' επόμενον στὸ τρεββάνι
μη δερήκω τὰ παιδάκια του
μαι ὄργανά δὲν ορτνουν
δερήκω και τὸ ταῖρι του
ποὺ παραπονετεύο.

Στις νέες και ετις νέες.

9) Μή γελασάνε τα παιδιά
και μουνάνε δὲν πεθαίνω,
βανώ φιλανώ τὸ γονι του
γυνώ μη ἀνοίστενο,
λεγάνε γυνά και εδούκε,
γυνά στὸ παράνυρι,
βλέπω τὸν κάμπο πράσινο
και στὰ βανά καυρίζει
βλέπω τὸν χάρο μη τρέχεται
σὲ Καῦρο καβαλάρη.

Μαῦρος αὐτὸς, Καῦρα θορή,
Καῦρο και τὸ σπαθί των.

Βρέ πιστού πιστού, χάρε του,
παρτεύ τὸ σπαθί σου
δὲν εἶπαι για μή θαύτο,
δὲν ορέπει να μεθάνη
μιατί εἶπαι νίσι ζυδρόστρος,
(μιατί εἶπαι νίσι ζυδρόστρο)

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

δὲν ἔβαλα στεφάνι. —

10) Ἐγώ γέω τον την πολὺν στύρα
μηδὲν τὸ πολὺ τὸ σῶι
καὶ τῷρα τὸν ἀνάγυντον τον,
τῷρα διὸν θάρατο τον
ὅτε ἔχω κάραν οὐ ἔρικτο
μάναν ἀντὶ τούς δίνων τον.
Μόνι μὲν τρεῖς γειτόνισσες
καὶ τρεῖς κατές κονίττες
ἴμικά καὶ σέρνη καρπού νέρο
μηδὲν ἄφρατο μῆλο
μηδὲν τρίτην μικρότερην
ἄφρατο ποζικάδι.

Δένθελω ἔγώ τρυν νέρο,
οὐδὲν ἄφρατο μῆλο
τεῦνθελω τὰ αδελφάνια τον
τριήρως αὔσον τέττα. —

11) Τι νὰ τὸν μάνω τὸν καρδιά
ποὺ τὸν λαβανιώσεται.
Βολές λέπεισην πάσκαρα
νὰ μέσω νὰ μεθάνω. —

Τιὰ νὰ μεθάνω δὲν μενορώ,
νὰ γίνω, πῶς νὰ γίνω;
Βασιτα καρδιά μη ἀποτείνει
μηδὲν θέλως μηδὲν δέλως,
δέο νὰ έλθω μηδὲν
νὰ φάν τὸ καλοκαίρι
Δέν συλλογιάζεις θάρατο
δέν παραπάνεις Χάρο
τεῦν παρτέρης τὸν ἄνοιξη
νὰ φάν τὸ καλοκαίρι. —

12) Λέγεται βρις πανηρημένες.
Σαν μήνες τὰ αρχοντιστα

νὰ μάν νὰ συρριάσουν,
πατρεῖ τὸν ἄντρια τοῦ πατέρων
τὸν ἄντρια τοῦ δαλάσσων,
νὰ βρῆ καράβι νὰ διαβῆ
νὰ μάν γιὰ τὰ ζέτα.

Βρίσκει καράβι σαν πατίο,
πατίο καὶ χαλαστένω.

Τραβάεις αὔρας αὔσον μηροσά,
τραβάδη μηδὲν αὔσον μίσω,
τραβάδη μηδὲν τὰ δύο πλευρά,
χαλαστη τὸ καράβι.
Γετήγει μηδὲνασσα πανιά

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

μι άπεις παλαικάρια. —

13) «Ενα σταφύλι τραχανό

απ' τη δροσιά κυρένω

κέρνα λεγκέρη, κέρνα λεγ-

δενέρα και την τρίτη

και την τετάρτη το πρωΐ

παρνει τό μηνικά μου.

Πάινε να λέω την μοίρα μου

να την καταγράψω.

Μοίρα, θανάτον τέμαζες

όλο φαρτανωμένα,

ήλιον πήρε προσερήνη

και νύχτα χιονισμένην

και γήινηρισα σήμερα πόρτα σου

και χύνει το μελάνι

μαι σύ τοπες καύμεσσες

μι έγραψε με ταχράνι

και λογγράψει φαρτανιστρά

μαι σύλα πικραμένα. —

Πέργαται στούς νέους

14) Βολούτες μιά, βολούτε δύο

βολούτε τρίς και πέντε,

βολούτε να γενιτερώνεις

ετά γέτεια θέε να πάω

δοαι βούρα θέε να διαλέω,

όλα τα παραγγέλια:

Βούρα μ' να την χιονιστεί

κάρπαι την πανιαστήλη,

όσο να πάω μαι να πάω

πίσω για να γυρίσω.

Βρίσκω τα χιόνια στα βάρα

μαι κρουστάθα στας κάρπαι

και πάτη νιώω γύρισα,

νιώσω πάτη ετια γέτεια.

Να μανω γέτεις αδελφές

και γέτεις παραγέτες

για να μού πάτη τα πάνα μου

τα γέρικα γρουτά μου.

Τα πάνει μιά, τα πάνει δύο,

τα πάνει τρίς και πέντε.

Κι από τα πέντε και μπροστά

τα πάνω στο σουκάνι.

Πάρε γέτει μ' τα πάνα σου,

τα γέρικα γρουτά σου

και σύρει στην μανιάδα σου

να ετια γαργαροπλέκουν

Σαν είχα το επιτάκι μου

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

δέν έρχονται στη σέρα

15) Κιμρε έρες άρχουντας

να ναν νά μηγίπον,
παιρντει την αύρια των γιαλού
την αύρια της θαλάσσης
νά βρη καράβι νά διαβή,
βαρκάντα νά περάση.

Βρίσκεται καράβι σαν παλιό,

παλιό ράι καθαστένει.

Τραβάται άτρας, παρό λιποσιά,
άτρας ράι άνοι πισσώ,
τραβάται μι αν' τα δύο πλευρά,
μηρίζει τό καράβι.

Γιοτσάγια μη θαλάσσαι πανιά

μη οι θάρευ παλικάρια.

Κλαίν οι παννούντες για πανδιά
και τα πανδιά για λεύκες.

Κλαίει και μήτρα γαλακτούρια

κλαίει κι αναστρέψη,

κατέβει πέρπτε στην ποδιά,

λιόσια στο καρτιλί,

περαβολάς, τη θαλάσσα,

περαβολάς και άτει:

Θαλάσσα, περαβολάς

περαβολάς πανιάτινη.

Που κούφαρες τό ταΐρια μου

τόν άνθρα τόν διαδίκου.

16) Τι είδαν τα καρδιά μου,

έρα περάσα την θάλα.

Στη μέση άροι τη θαλάσσα

λιμνία μαρ γουτεύειν.

Ν' ορα καράβια στη στεριά

Για τίποι φέροργινων

μη ορα καράβια στο μέρος

στην πλάγια απαυρύπνητ.

Κι αύ τάχι μένεις άρρενος

μη μένεις δερμαστέρος

να πάρη άνοι τα κίτας Τηγ

και νά περάση μη δρωμέσια.

17) Χαριτωρέτην συντροφία

μου λένι να τραγουδήσω

ν' έχω σαν λέω δέν μπορώ

και στις λένε μηριώ,

Τραβάτε με νά συναῦδω

μαι βατής λε πά κάτω,
για δόμητε μαι τὸν τάμπονα
πά τὸν λερνατάλην,
πά πώ τραχύνδια χλίβηρα
και παρανονελέτρα
πά πώ τὸν νέρην ἀστὴν καρδιά
τὴν οὐρανὸν τὸν τάξιν,
πά πάνω τὰ βουνά πά τραίν,
τοὺς κάπηλους πά λεπαίνων,
πά πάνω τὴν πενταλίαν
πά χύνη λιαύρα δάκηρα.

Πληροφοριαδότης:

Έλενθερία Καλογήρου, Έτῶν 55, ήτη

Μικρὸν Περιβολαιον, ἀγράριμαν.

Τελευτὴν.

Πληροφοριαδότημ:

Έλενθερία Πράσσου, Έτῶν 70,
ήτη Μικρὸν Περιβολαιον ἀγράριμαν.—

Έρωτικα: Δέν είναι ἀδύκο αὐτό που
κάνει στὸν Χάρος, διλαδή πά πατρην
καὶ ανθρώπους χωρὶς σειρά και
διαμπίσεις;

Ανατηνοίς: Θέλνοι μια φορά πά
τὸν καντζί, ἀλλά για δῆς τὴν τίτεμπλα

τ' ἀπ' τὸν Θιό.

"Μια φορά οὐ Θιός ἔγειτον
Χάρο πά πάρη τὴν γυνὴ τῷ νύκτι
ἀνὸς πίνια ὀικογένεια. Σάν νῦν γλού
σιτ' ἄρχισαν τὰ μικρὰ την πά
μιλανε μὲ γι αὐτό μὲ σειρά πά
τὸν παριαλίσι πά πάρη αὐτού,
για πά την ἀγήνη μὲ νύκτι ὀπρέ-
νια.

Οὐ Χάρος τὴν ἀναί μαι πῆρε
Τὴν γυνὴ τοῦ. "Θέν νῦν γειτονί Θιό,
τὸν πατέρας πίνια δὲν τέλειο μὲ
νύκτι. Άλιος μάτι μαι τὸν τίτεμη.

Τότε μὲ οὐ Θιός τὸν καταράθη-
μὲ μὲ ἔβρατι ὀμέέως γηρά
στὰ πέτρα πιά πά την δέμη
μαι εἰ αὐτὰ για πά την ἀκούν.

Κι αὖσαν τὸν στὸν Χάρος
πλην κονցός μὲ μιαβός μὲ
γι αὐτό τοὺς πατέρην χωρὶς ἀρ-
δα μὲ χωντρὶς διαμπίσης θίνη
Ἐχει πῦ μὲ ἔχει γέρειν στὸν
Θιός II. —

Έρωτικα: Ήστιά είναι τὰ προκύνε
καὶ τὸν Θανάτου)

~Anonymous:

1) Ὁντας κολάνων τὰ κυρα-
κόμια μᾶς φεύγοντας, τόνοισιν ἀν'
τὸ χωρίδιον θὰ πιθάνη.

(Ηρόπεντην καὶ αὐγετιώνων ὅτι διηγήτρια
καὶ πιστὸς πολλά γένος βλάχινα. Εἶπε
Ελληνίνα λίγα μαζί σπαστά).

2) Η παραπάνω συνάντηση με την οποία η Ελλάς απέδειχθει στην παγκόσμια κοινότητα ότι δεν θέλει να επιβιώσει η ιδέα της αποτελεσματικής λύσης της Κύπρου, η οποία έχει γίνει η μόνη σταθερή λύση για την επίλυση της κρίσιμης συμπλοκής στην Ανατολική Μεσόγειο.

3) Τὸν δάσαρο τὸν προτελείων
ευηδίης εἰ διδότε καὶ στήνετε
την τὸν ἀρνιόν. Εἶναι τὸν διαμπί-
νουν πολὺ μαλά, ἐφ' οὓς οὐδέποτε,
καὶ θηρεύγετο λέγοντες τοῖς καὶ γλυ-
ταῖς.

4) Tá kai τόσαντα ἔχον τέλον
τὴν πρώτην καὶ προτελεύτην
τὸν διάβολον μᾶλις σύμφωνον ἐν τῇ-
να πολὺν διώκεπος νοῦ οὐδὲ
διῆν κανοῖος.

5) Ηλλήνια προκατατέων τόν οδηγών

Ἐπίγνωσις ταῦτα. Οταν οἰδῶν ὅτι βρή-
γον δύναι την ἐπόνησην προφένει, οἱ
πεθάνη μάρτυρις αὐτὸν τὸ θυντικό
οὐδὲν μοι διατίνει την μάρτυρα,
εἰδὼν αὐτὸν τὸ οὐδὲν τὴν πνευμα-
τικα.

“Oras 670v 51va 681va 52v 691va
δύντια μεν πονηρόν τον οὐρανόν,
οἵσιν οἱ φυτοί. “Οταν δὲ πονηρόν,
τέλε οὐκ επάρουν συγχρήτες.

14 ΕΚΠΑ

Μια τελευταία θεωρία πολλών
βλάχων, λέγεται, είναι ότι αν πεθ-
νων και φυλακτοθεῖν στο λαρού
τους, φιδιά να είναι "μουχοί. Πολλοί
βέροι, μαι πολλές γραίς γιττούν και

τας φίλων τὸ χέρι, οἱ παρτυρίουσι
ναι ναι νὰ μάθουσαν πολὺ κομι
κήνηκε κινότουν νὰ διώγουν Γου
χάρο.

Τὰ παλαιότερα χρόνια οἱ βλάχοι τῶν
χεριῶν μηγανναν λεπίδαν νὰ μοιηθοῦσαν
εἴτε διδύτι σὲν ψεύρχε ἵστερος ἀλισι-
δι, μέσαν τσομπαναροῦσι ναι ζητ-
ευσινούσαν στα μαντριά.¹⁴ Οσοι ἀνθρώ-
ποι σὲ αερόχριτος, γέρουβλιγούτο
μὲν ἔνα μαργέντα σίδηρο στὴν μο-
λίδα γιὰ νὰ μήνυεν βρυκολαμδούσαν.

Τὸν παδίνην στὸ χωρίδιο ἀδέποιτε ὑπῆρ-
χε γιατρὸς, πολλοὶ ἀνθρώποι μη-
γανναν οἱ πυνθά (ἀισθητ-
ρα). Η αράτη βολατιά σὲ αὐτοὺς τοὺς
ἄνθρωπους τὸ ή ἀλισίδα μὲν τὸ
λαδί.

Η γάλακη πολὺ φοβήγη τοὺς ἀνθρώ-
πους τῶν χεριῶν, γιὰ αὖτοι οἱ ξε-
μοδάνατοι γητοῦν νὰ συγκαρέθωσι
μὲν αὐτοὺς τοὺς ἔχουν διαφορές.¹⁵ Ή
δὲ ἄλλος σὲν τὸ δέξτρα, αὐτῷ λέγεται:
“Αισθητρὸς μένει τὸν συγκαρητόν.”

Γιὰ τούτους τοὺς χαροπαλεύειν τὸν

περισσότερες αἰμέρτες λέγον ὅτι ἔνα
πολὺ ἀμαρτιγός ναι ἀνοίκη βογγι-
τὰ ἀισθητρὸν πόστρο ποὺ ἔχει ἀδι-
κησι.¹⁶ Άλλος χαροπαλεύει, ἐπηδή ἔχει
τὴν μαλάρα τῶν γονιῶν τον. Οἱ μαρτι-
ρὲς τῶν γονιῶν πάντοις μέγι πινδούν,
λέγεται νὶ Πράσσουν.

Σὲ τέλοις ὥρες δύσησης ταλαι-
πῶν πανᾶ νὰ διαβάψῃ εὐχέλαιο.

Οιαν ἀποτελεῖσθαι ὁ ξεικοδάνατος,
λέγον: ασκάρει σε μορτιά (=
μήλωσε τὴν γόνη Θάρατο).

Οιαν πολὺ φοβερό νὰ ἀντικρύζῃ
καντίς τοὺς ἀγνθρώπους τοῦ επιταῖ, οἵτινες
μάλιστα ὁ πεθαμένος εἶναι νέη.
Τὸν μέσον τοὺς γοτρίς ψραγή
ναι τὰ κυνήγια τὰ μεγάλα
πολλὴ χαρακοπτεύεις λένες βγά-
ζουν ναι τὰ καλλιά τον.

Οιαν πεθάνει γίρος, τὸ μαύρη
τὸ πρασοῦ τὸ χρένο, ἀντὶ ὅταν νέον
τὸ χρόνια οἱ ἄλλοι συγγενεῖς
ναι ὅτι την τὴν γόνην νὶ γυναι-
κα τον. Η γυναικα τοῦ πεθαμένου
τὸ χρόνια σὲν μηγαννιτεί στὸν τε-

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

υλικαία οὐτε κοινωνία αλλά άλλα
και γραμματικής τύχης. Σύντοιο πράγμα
να γραμματικούς όγκους η γραμματική
παραγέτες στην γραμματική μάθηση
ούτε χορεύει, περνάντας έχει πα-
δία, χορεύει μετά φορά την μαρί-
κη των γάμων.

Οι χωριανοί πληροφορώνται του
θεατρού από την κοινωνία, την
δημοτική κτηνοτροφία, την
ήπιαν κτηνοτροφία, την παραγέτη
πόρτες και παραδύτρια, για τα γένη
ο Χαρος. Τού πεθαμένων των βαζών
θυμίαμα για διότια, την λύτρα
μείνει από αύτην για να βρεθεί απ-
τικασθείνει είτε άλλον κόστος ή
για να μην πέσει να περάσει στον παρ-
δήμο. Τού πλέον το πρόσωπο,
τον υπέριον τη μάτια για να
τινύει τον φοβούντα, 860. τον βα-
τόνον με την εργαριών τη χέρια.
Η ένας άνδρας την γραμματική κιόλας.

Τον βαζώντα στην τέλα πα-
ραγέτη, τη χρήσιμη για να έχεινται
πληρώνει της 40 μέτρες γραμμή τη-

πορείαν στην μάτα την στον παρ-
δήμο, ολές τις εργασίες που θα γί-
νει μετά την πράξη για την παρα-
γέτη για την πρώτη 40 μέτρες
διά πομπής όλους των τόνων, τανί περι-
ποτέ Γεννιάδος μείνει οι δικοί των
των άνδρων μετά μετά την πρώτη
επί παραθύρο των σημείων για να
βλέπει.

Το νερό σώματα το γελήγων ήσε σά-
λινο από χαρές, το δύοτο απόρριψη.
Τα σάλινα γέλιαν από αυτόν την
τον απόρριψη. Έπειτα Γεννιάδος την βασι-
ση, το σάλινο το βαζώντας μέχρι
τη χέρια, τανί δένει την, τότε τὸν σκε-
πάγοντα όλο, για να την ιδεῖ τὸ πρό-
γνον τον ο Θεός. Τούς φοράντα
καινούργια ρύχα. Ήγιον πρόκτι-
ται μετά πανηρετένων την ρύχην
την γερόντιαν τούς φοράντα τη γε-
ριδίνα ρύχα, τα δυοια προστά-
χων πάρα πολύ, γιατί ο πηγής
την ήταν χρησιμότερα.

Στας ανύπανθρωπους υπουργούς
φοράντα την πάντη καινούργια μει-

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

στεφάνι ή αρδ. Οι άλλοι λαρισαίοι
ζιαν τὸν ἔπικεμπόντα φέρουν
μαραγέλλες, πορτοράχια και
χρυσάνθη ως λαρισικάτα μαζιά
νεκρούς των. Άλλα τα μοιράζει
μήτρα γριά ή σιά παιδάκια & βεριά
από τα διάβατρα των νεκρών
την γενικότητα.

"Όταν τέραταν οι Σεπτύς μαι ναίρ-
νει τὸν υερό δημέτην περινή¹
χυνάντος παρθενών τὸν βρωμόν
ἀπό μαρατήν μαι τέκου ένα
περάλο καρψί τὸ ὄνοιο καρκανῶν
εῖδε πέργη θνω τίσο διερράχη, ἀρ-
τίην τετῆι σπαγων ένα γετυγδων
τὸν μαρτί. Τύχα μιδ νὰ κάρπη
νερπή μαρτὶ τὸν τὸ κανό πούρη,
καὶ νὰ τετην μεθάνη μαι ταντρεγ
τέλλη μιδ τὴν σινογένεια.

Στις 3 μηνές από τον Αύγουστο το
τρίτο και τέταρτο έτος ήταν πάντα. Τα
πάντα που έφερε ο νεκρός για τη-
λευταία συγκίνηση της ηλικίας του ήταν
3 - 7 - 20 και 40 μηνές για
να μηδενίσει την αγχία των αιώνων της

1 kapit s

Ιπέντι νὰ εντηνώ ἐως ὅτι πραγμάτων
πα δύνεται, ἔτοιασθεντίο κάτευθεία
μὲν. Σύμφερα τὸν βαζόντα σὲ μήρεβον
ἢ γραυσέη. Τό μρόσων των το
σρέκουν ωρός τὴν ἀνατολήν ναι τὸν
βράγον ἐξαντέλλει τὰ μόδια γῆραν
καὶ παρέχει την ὄψιν παρθενίας.

Στη σύμια των ταυτοθετών μαρτυριών
λέμε ότι λέδι, μάι νατή συνέχει,
για να έχει γέγος. Δίπλα από την μαρτυρία
λα έχει ένα μέτρο αλτύρης δύοντος
χωριάνων άνδρων την αρπία. Το αλτύρης
αυτό μαρτυρίαν το γνωστόν γέγος 3
ληφέρτε μάι το γειτονικόν αρδεύο-
ρο για την παντοτική. Μέχρι την δι-
γκινή των ουρανού την από την δικήν
στην ανατολή. Συνοντίζονται ακού-
γειν απομένων για να τηρηθεί η
μετάρρυθμη παρθενία των.

· Αντ' αὐτοῦ πάντα πάντα τρέψεις εἰς
τὸν οὐδὲν διέργεις γίνεται τὸν οὐ-
κων, οἱ διυλιστές ἀπόχιτροι
εὐθύνονται καὶ τούς, τοὺς πεντάν
πατές τούς ἀγνοεῖς, σετερούς μι-

πιπερών (ἀνάλογα πάντων τε θυ
μετίουσαι) μαζί τόν καιροτοξίν.

Td μαρτολόγη αναι σοα ἔχω γράψει
και ανανέω. Αὕτα λέγονται σχε-
δὸν αὐτοῖς τις προπτώσεις, ἀλλα
και παρατάξεις αὐτοῦ τῶν στίχων.

Τα παιρολόγα δέχονται πάντας οι
μωροί. Οι άνδρες πάντας απή-
ρεντούν τη γέννηση τους. Πτυχιούρων σήλι-
όντοι εδώ γνωστούς γέννηση.

© Ην απόσιη παρνιών και την 67η μέ
βρίσκεται στο νέρο, το οποίο λέ-
πε την έκδυσή των και το πίνει
στο νέρο, για να την μάθει μάι
ζόγος από τη σούπη.

‘Οἰρέας μαὶ δόλοι οἱ ἀπολογητήρες
δὲν εἰρήκονται πίσω, διότι φοβούν-
ται τεντούν μαὶ ἔλλογο.

To ένοχη τινά γεν γινεται
από δυσορθίαν, δυσιδικων
δολαρια διν υπέρκουν.

Αγρών δυτικούς διαβαθμή, σόληνες
πλούτου φάντασμα της μαραίδης
εργάζο και τού λύνει την πεδία
μαί για χέρια πλάνα θρακανής και
να αρπαχθεί της 40 μηνές.

Σήνης πόροια ^{τὸν νεκροτάκην} περιλέπουν οἱ δρός
τὸν τὸ γυμνόν, τὸ σιδερό, τὸ βραχ-
ετίον μὲν τὸ καραβέτιον.
Οἱοι παιένουν ποὺν καὶ συρκωρί-
σουν τὸν νερό. Οἱοι μαρί-

γυρίζων στο γολγι των νεκρών έναν
οι άλλοι σλοι ταχύ από την
νω πάνελεγρα πλένουν τα χέρια
των πολυ κενούν λέβα και περνούν
μα να μισθών το κονιδικ και την
καρφή της πομπορούζης. Οι γυναῖκες
των χωριών που έχουν στο γολγι
γρέχων θηρέουν να γελούν Τα
μαντίνα των μας μαδαρόνε-
ρο. Έχουν στην καρφή δένει σπινδύ
κακήμα στην γειτονιά μας.

Τόν νεκρό την πειραιώτικην οι δι-
κοι των καθεδρών, τελετή
και παρανυκτική. Ορθοί βουλουν ήταν
μεταχωρά παιρνουν και δέρο
μα πειστήσαντα. Τα παιδιά με τη
ξαπλέρυψαν παιρνουν καρτίνια.
Οι ζωνιδιών πεθανούν στη γέννα

οι δίνουν την μοιραία την κατά^{την}
γέννηση της, από την παραδέσσων
μηροστά της μια συντομεία των
μητέρων πάνχο των. Οι συνθήτες έγιναν
οι γήρατες.

Πληροφοριούσσης:
Στέφανος Κουσκουρίδας, γένν. 1883,
εν Βελεστίνω, Αγραρικός. (Είναι ο
ανωτέρω αγροτής. Οικλεί την ίδιη
πετρα. Σημήζε ο ίδιος ένας από τους
μεγάλους καρβανάριδες). —

Πληροφορίες για Βλάχους
καρβανάριδες.

Οι Βλάχοι της περιοχής Βελεστίνων -
Μικρόν Περιβολαιού - Νέου Περιβολαιού
άσκοτάνται επίτρα μέντον την κλινο-
γραφίαν και γεωργίαν. Παλαιότερα
μια τάξις άνδρων ήταν το έντεργγε-
τεα του δημητρίου.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

τε(Πριβόλη) Γρ. Βενων. Εξαίτειαν
το καλοκαιρι). -

124

Πρέπει να αντείχω ότι το λέτε χειρού-
να μαζί μαζίν είναι χαμαδία (θρόνο-
λία κυρίως), το δε καλουμαῖρι όπες
οι σινογένετες "έβγαινεν είδι βούνα".¹

"Όπως βλέπετε δέν είναι λογίτες
την παρεγκένετο, σέ χωρίσ ται νότας.

Μαζί με τις σινογένετες ται τούς κη-
νορόφες ανακωρίσαν ναι οι
άγωριδες. Μόλις έπαιρνε οι άνοιγμα
άρχιγαν τις Εποκαστες τους ναι
γραφουδούσαν:

Fräntzä viardi oli sicārā
nianiarzi ca piumuviata,
fugu armenili zoluca tu xioni
garca čašli pri čavāni
chi cāli zoluca fut aravāni.

(Πράσινο γύλλο από σίκαλη (γάν-
κε) ήση λιώστε σαν άνοιγμα, γρύζοντας
οι βλάχοι, πυραίνονταν στα γέτεα
ζοριώνταν τα αντικαταστάτα τους για
μαραβδιά ναι τα άχορα ταν
πυραίνονταν ολό αραβδινή (μηλάδη
περνατών περιγένετα).

29 30

οι βλάχοι

Σε πινακίδαν από το Βελεστίνο
την πηγέρα τον αγίου Γεωργίου (23
Απριλίου) για να παρέσονταν ολοι λε-
γού τα παριναντα σύνορα την Κρίση
των στο βελεστίνη. Ο κύριος λόγος
πιά του διασών τέλεταν ολοι λεγού-
μένοι ο Έρηνος: Σιδ ναι γεθανών στο η-
ριβόλι, έπρεπε να περάσουν τα
τοπικά σύνορα, ονος Ιλοχετών,
κινητή μάζε σινογένετα γεντικήνε
μετανοία τηγανιών σταν Ταρπενή
τελεταν τον δεν θά έπροζενταν
ταραχαδ. Αυτήν την παρέταν ολοι λεγού-
μένην γοβδιαν τον Κλέψη, πα-
τεύονταν συναντίσανταν στο δρόμο.

"Ο μάζε καρβανάρη τίχε ου-
νήσιαν από το γήπεδο ναι τηνάν.
Άλλος 15, 20, 30, 50, 100
η. ο. κ. Τα καραβάνια αύτα των Κερα-
λών γήπεδων αποτελούσαν σπουδαίο
εργαλειονικό μέσο ναι "έγνω-
ρεσσαν την οργανωτική των Κε-
ραλών ναι τον έγνωρητον. Έγνωσαν
τέλος της τους στην Αλβανία
(Tirana, 40 χιλιόμετρα β.ν.),

125

© 2006-2014 EKTA

σιαγριοφάβια (Μυτίλη κ.λ.) ωστε
στην τελευταία περίοδος να γίνεται
καραβάνια των ίδων οι Μισαΐοι
από το Περιβόλι.

Το κύριο δροσερότερα των ίδων
από το Περιβόλι, στην Αλβανία Την Αλ-
βανία. Στην Αλβανία δύναται να
γίνεται καρό, απότομη βεγκέ-
ραν ή από την παραπομπή των ιδών
ζωασπέντρες. Αυτό το πράγμα
γίνεται στο Καλοκαίρι.

Μεταξύ των από το Περιβόλι μόνο
το Εζαντρινό ή την Ζυτία, για το
τεσσάρισμό λαδι, τελιές, όχυρο,
μήλο γιατί γέμιζαν σανανι, σταριά,
τάλαρι, γαλαζιάδι κ.λ.λ.

Την ζυτία αγόραζαν από την κοινό-
τητα Περιβολίου. Και την αγόραζαν
όχι ένα-ένα για την διαδικασία.

Είχαν ένα αέδη συνεταιρισμού.
Αυτό το μάναντε για να γίνονται πιό
μικρή -τεττάντι. Βέν την πωλώνταν
στεγέρια μαργι. Τα γεμιστήσαντα πον-
τζαντρινά, τα γεμιστρινά πάτι
σόλοι μαργι ωστε να παρασκεύασ-

ναθέντας τεργι. Το καρβούνια το
παρασκευάσαν 8-10 ώρα. Είναι
το ίδιο η μαθέντας έχει ένα έρ-
γκενό θριάτικό γύψο από το
μαίναντα. Έτοι μιας καραβάνι-
αποτελείται από 100-150 γύψα.

Στο Περιβόλι μετέρχων 10
τέτοια καραβάνια.

Μεταξύ των καραβανιών μετέρχε-
καντνοίς ωστε πολλά στον έναν έρ-
γκονταν στην παρασκευή. Το έναν έρ-
γκονταν στην παρασκευή. Το άλλο. Τα άλλα χωρία μένωνταν
το Περιβόλι, δύναται είχαν πολλά κα-
ραβάνια, γιατί η μεσαία τά-
πατε ήτη οι Περιβολιώτες είχαν
κανονικά αυτή τη δουλειά.

Τα χωρία πολλά μεριμνού-
λούσαν τα γεμιστρικά των ήτον:
Αδιστα, Αλιβιτσα, Νιουμπρίνο-
βον, Συαριέλον, Τσιτέλοβον, Γάβρια,
Ζιτσα, Νιαυβρά, Νεράδικ, Φρα-
μάδη, Φλάρων, Βούβασα κ.λ.λ.
(το πιό πολλά ήσαν τα γενιταρ-
ινα.) Τα χωρία αύρια λέγονται
και λέγονται στην άλλη χωρία

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Ζαχοριάνη ζαχοροχώρια εαι δρι-
γρονται για νότιο Τιμανίνευ.

Kdēt tazīsi vā mūrāns vā
krāšan 25 Eiž 30 mūrēs kai
napāndu. Av nūgāvanas leōn 1-
χpi tāvā pūlānā, xēcā jorān
14 leōnā mūrēs. Anò Bepibödi
betxpi rō pērrokačiro vai tāvā pū-
lānā ēnayān 5-6 mūrēs vai
tātīn 100s vā zanāmīon vā
2-3 xia vā mālinān.

Ευνόσων πάντοτε τη μετανάστεια
κατά σεις 1 ή 2 νήπια. Τέτοια
ώρα γεννήσεων και αυτό είναι
επίσης νωρίτερη τη δράση.

Οι άρωγιδες έπροσταχνες την πί-
μα των ναι ήδη γνωστών
το μαύρο μέλι. Τι αυτό θα δο-
ράσσει και πώς; Κανονικά,
ο Κουκουρίδας, η Εβα καραβ-
ιδι βρισκούνται σε ήνα αυτό
τα γαχοροχώρια ναι λεύκων
την είναι ζελεύει για νερό.

Kadūg rā gūa ḫrīvān , ḫlēm ḫlā-
hān wāi rā wōdīa rāy , bōdī

εγένετο οὐρανός καὶ θάλασσαν τὸ
νερό. Μήδικος δὲ πάντας τοῖς π-
νοιαῖς μὲν σύντομος ήταν ὁ φόβος
μηδέ τρόπον τοῦ ζωπίου. Πῆλης
έπειτα πάλιν οὐαίσθιεν. Καὶ τονδιά
τὰ γῆνα τὴν θάλασσαν τὸ νερόν εἶπε:
«Οὐαίσθιεν τούτη τοι μάνα
στι υέδει (= μέτι τοι μάνισθις
εἶται ζεπίαν τούτη σὺ δέ). Τότε
καὶ τὸ θεατέλεον. Τὰ γῆνα κόντε-
ραν τὸ αρχαιότερον.

14 EKIA

"Ἐνα γλέντι πρὶν γνωνίσαις άπο τό
Πρίβολη, για μάθε τους ταζήδι, ήταν
ἀπορράτινο. Τα τραγούδια των κατ' οἰ-
κουν πόσο υπέκεραν αὐτοί οι ἄρχο-
ντοι λαοπίδα άπο τά σημίτια των
παρόντων, ο καιρός ήταν δίχος και
νέος υπέκεραν ως οι δίχοι των

Γλυκοχαράζουν τὰ βουνά // καὶ οἱ
σκορπιοί κοιμῶνται //

καὶ τὰ μαρτύρια τὰ πονηρά
επί γένεται τυρκούνισαι.

Tous zpws n̄ aterz to kopti
m̄ n̄ kōrto to kallik̄. zos.

Διδεκα χρονια z̄tra
mai p̄tige z̄bouna,
az̄e ḡrouma li ḡtēnai
n̄ oñde n̄ ãntilid̄,
kōr ḡtēnai ūro hant̄.
Li δidēna q̄doupi a.
S̄t̄n ūpni an̄ to μανι.

χράψi ãntilid̄,
dēlei, n̄p̄ri u, p̄nigēn
kalōḡria ūv̄sorai.

Έf̄w, n̄p̄ri, p̄nigēnka
n̄z̄d̄n ūl̄n z̄t̄niz̄i
n̄p̄ra kia f̄razenoi kōri,
k̄d̄jibba n.θ.ρ̄.

Μaf̄nai za n̄p̄bdvia
ki d̄tu k̄p̄orū r̄p̄d̄n
kōu k̄d̄jibye mai k̄tra
fid̄ v̄a σ' ãt̄nōt̄orū.

“O viññavip̄os s̄yuḡos f̄rujor̄ia,
lī to kapabari f̄ia δonl̄n̄x λ̄-
f̄u ūl̄n ucap̄i juv̄ina z̄os:

— Ti st̄t̄n̄s keparanēn̄, lī N̄jān̄p̄a,
z̄is st̄t̄n̄s s̄meç̄n̄i;
M̄nu ãsorai an̄ t̄r̄ āep̄a,
k̄n̄ v̄aisi an̄ t̄n̄ bop̄ia;
— Dēn s̄t̄n̄s an̄ t̄r̄ āep̄a
v̄i ñ̄d̄t̄ x̄ an̄ t̄r̄ bop̄ia
m̄n̄ ãt̄n̄s an̄ rī s̄tra, N̄ibēt̄m̄n̄,
n̄n̄ n̄p̄ ūl̄n z̄t̄niz̄i.

— Ti ðēt̄s x̄a s̄n̄ s̄t̄n̄s, lī N̄jān̄p̄a
an̄ ūl̄n z̄t̄niz̄i.
Ūt̄ns f̄iat̄ mai x̄t̄x,
f̄ioi v̄d̄ ūl̄n ūt̄n̄s,
Ūt̄ns x̄r̄ub̄ ūt̄n̄s
v̄a n̄t̄n̄s za kallik̄.

S̄t̄d̄ ñ̄p̄mo oi s̄yuḡin̄s m̄iaj̄n̄ t̄n̄
sap̄bañap̄ain̄ d̄ev̄ ēn̄p̄t̄n̄or̄as, n̄p̄ou
λ̄f̄as V̄e iñ̄ vai ad̄em cu
n̄aci assan̄j̄? (Br̄e n̄ī d̄a uðv̄n̄
k̄v̄d̄n̄;) S̄t̄d̄ ñ̄p̄mo za j̄w̄ ãt̄t̄oze k̄v̄
Ḡive za m̄od̄ f̄urop̄ia ãt̄t̄oze di
za ãt̄t̄o m̄od̄ f̄ai t̄w̄o δ.ōn̄ ūl̄n
ī k̄uþ̄a n̄j̄p̄a ūl̄n p̄w̄ta j̄w̄.

“D̄an̄ s̄v̄ib̄ant̄ v̄a n̄p̄ou k̄v̄d̄n̄
ki k̄tra s̄t̄ ñ̄p̄a ūt̄n̄ ūt̄n̄
d̄tu n̄j̄p̄a v̄i ūt̄n̄ ūt̄n̄ za j̄w̄

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Έτσι έτσι, αλλά φύναγες της μάρτι
ντεις να τσικ - τσικ. Η μάρτι
αυτή ήταν γνωστή στα γήπεδα και
τα διεθνές πάρκα όπου σε έτος λέπος,
στα λέπος των άγριων.

~Άλλοι άγρια: Βιβάς jan - jan,
Βιβάς giēs - giēs.

Τις γύρις μάρτις αυτής ξενιστούσαν
ανθρώποι και τα γήπεδα των γυμνών
λογοδόροκανθάνεν.

Στό δρόμο οι άγριαίτες σίχαν πάνω
τον γάδο των τουρκαζβανών οι
όνοι των άγριων το ζυγόρχυτα.

Ανάλογα με τον αριθμό των γήπεδων
που σίχαν οι άγριαίτες, σίχαν και
παραγινούσαν ίδια βούδιναν 670
ζερτώντα, γεννόρια και βίνη
όλλες δαντηίτες.

Ακόμη τα βράδια σίχαν και
ευστούσαν με νάρα για γήπεδα το ζυγό-
ρχυτα από την Κλέφτη και
να παραποτασσούν τα γήπεδα να
τινύνεινται με την πάτητα.

Όταν οι άγριαίτες προσπαθούσαν
να βρίσκουνται στην περιβόλι την

νύχτα την Αγία Παρασκευή (26'Ταξί)
και την Παρασκευή 15 Φεβρουάριο
(την οποία σταματούσαν
μάρτια). Στό λανιτήριο αυτό γινόταν
και γίνεται και γέρα τρεζάλη
χορός, όπως το κορίτσια και τα
άγρια νυκοδιαλέγονταν. Ως σύνολος
παραγινούσαν γήπεδα ποδοσφαίρου για τη
νομιδιανή γέρα της γέρας της γέρας
και αλλά και για τη κορίτσια,
και περιμένονταν απόλυτα να γίνεται
χαμηλότερη και τότε τας υπερχειρίδης
γέρας και με έτοι η έγκυτη την
παραγάγει την γέρα.

Οι άγριαίτες σύμφωνα με τη δύση
λέγεται ο Κουκουνέριδης, παρ' ότις τη
δυσητικότες και τις γαλατηρίτες
την γεννητική την ποτε δεν
παραποταμούνται. Ήσα - ήσα καιρούς
και τας άρετες ποτὲ οι πρινέ-
ται.

© 2006-2014 ΕΚΠΑ

Negróglor

A

- Ἀκληρον = stiárpa
 Ἀγωγάρινος = cärvänärli
 Ἀλόρο φόρετα = albä fästáni
 ἀπραव्विराजोμαι = mi issusescu.
 ἀρι = niélu
 ἀρανियω τὰ προτύχια = acatsu
 aloatile.

© ἀπραव्वιρας = issussizi
 ἀλόρο = cálū

ἀλορα = cálīi

ἀνεγίος = nipótū

ἀνεγία = nipótā

ἀδελφός = fratili

ἀδελφή = soră

ἄλλαγη σαυτολιδιῶν = alläxescu
 nialili

B

- βλάχος = arminu
 baguaivw = oliuclétsu.
 bpúon = sigputlu

G

- γάμος = mumpťä
 γαμπρός = gambrólu
 γλυκά = olultsiéni
 γυλिगа = cärliglu

δαχτυλίδι = nielu

δένδρον = pomu

δρόκος = cálīi

Θ

- Θεός = Dumnitré
 Θεῖος = Lálkă
 θεια = tetă
 θάρατος = mörti

I
 cleptus = preftu.

K

- καλώπες = culátsi
 καλή εχεύθητιά = lifizilie bună.
 καλώς ήλατε = gini vlnuitu
 καλώς σαν νύραψε = gini v' a flému
 κρασί = jinu
 κονιάχιο για τόν γάμο = cupăs
 sescu tră la numptă.
 κουνιδός = cumnătu
 κουνιάδα = cumnătă
 κρέας = carne
 κάδρος = lăpuș
 κορίτσι = fiată

L

- λεχώνα = lihoänä.
 λαγγίτες = tiganyie

M

- κινδύνος = färtätu
 υπαρχίασσα = surătă
 μυτρά = olădă - mună
 μαμιν = mämii
 μικρός = nięcu

καρτιλι = măndilă

N

- νουρός = nūnu
 νουρά = nūnă
 νύφη = mviastă, noză

Π

- νεθαρτός = moctu
 ναρκωτικόν = diau

pitséta

- προζεύκτη = pruxinuitu
 πατέρα = tăti.
 παιδιάτρει = flitsidru
 προτύκα = aloatili
 πρόβαταν = Uái
 πεθερός = soctu
 πετερά = soacra

πυραίνω σήν ხეխნ = mi elicu
 obriapă

πυραίνω σήν ჰუმინა = mi
 elicu la bissiärcă

2006-2014 ΕΚΠΑ

ηίνω = bigā
 ηιορό = bigā
 παρηνομαι (ēnī p̄nōmō) = mi
 märitu
 (ēnī ārđp̄s) mi ansōtu
 πανώγεια = cūdēlli
 παραχίδ = stämariä
 nēndo = zavón

~~S~~
 σπάργανα = spárzani
 συκοτέρπος = cuscui.
 συργωνίς = cussurínu
 σικεδωνή = s̄ikedonáti
 σικέρνι = c̄ună

T
 τραγύδι = cäntiú
 τραγυδū = cäntu
 τραγύδι τραντζί = muabeti
 τραντζி = miässä
 τσινάρο = aräcii

τρωβάγ = fasturu
 τρομηλάνη = p̄icuratu

~~Φ~~
 φασιά = fashi
 φασιώνω = mfashiū.
 φιλῶ τὸ χέρι = bashiu mōna

~~X~~
 χήρα = vēclia
 χορός = cōtu
 χαιρέτινα = chārlitica

~~W~~
 ωρα^{σων} καθί = Oară t's bina